๒.ส่วนที่ ๒
ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

.....

๒.๑ วิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย

“ตำบลแวงน้อย เมืองน่าอยู่ แหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง
บริหารบ้านเมืองด้วยหลักธรรมภิบาล สืบสานวัฒนธรรมประเพณี”

๒.๒ นโยบายนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย

คำแถลงนโยบายของ นายจำนงค์ หน่ายโสก นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย ในคราวประชุม สภาองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย สมัยสามัญ สมัยที่ ๑ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

คำแถลงนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย
นายจำนงค์ หน่ายโสก
แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย อำเภอแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น
ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย สมัยสามัญที่ ๑ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๙
วันที่ ๒๗ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๙

เรียน ท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อยผู้ทรงเกียรติทุกท่าน

ตามที่ได้มีประกาศให้มีการเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศ เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๘ ที่ผ่านมานั้น และได้มีการเลือกตั้งเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๙ บัดนี้คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อยแล้ว โดยกระผมนายจำนงค์ หน่ายโสก เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย อำเภอแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น นั้น

ตามพระราชบัญญัติองค์การสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕๘/๕ ก่อนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจะเข้ารับหน้าที่ ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยไม่มีการลงมติ กระผม นายจำนงค์ หน่ายโสก นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย ได้ตระหนักอย่างจริงใจถึงการทำงานเพื่อประโยชน์สุขของพี่น้องชาวตำบลแวงน้อย ซึ่งจากการลงพื้นที่ทำให้กระผมได้รับทราบปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนชาวตำบลแวงน้อย กระผมจึงขอตั้งเจตนารมณ์และหลักการทำงานของกระผมและคณะผู้บริหารไว้ด้วยความตั้งใจ โดยให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อน คือร่วมคิด ร่วมทำ ด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ เพื่อนำตำบลแวงน้อย ให้บรรลุตามวิสัยทัศน์การพัฒนา แก้ไขทุกปัญหาโดยนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือขอยึดหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ทั้ง ๖ ด้าน มาเป็นแนวทางในการบริหารงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่พี่น้องชาวตำบลแวงน้อย ดังนี้ คือ

๑. หลักนิติธรรม คือ การตรากฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม ตลอดจนเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยยินยอมพร้อมใจและถือปฏิบัติร่วมกันอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

๒. หลักคุณธรรม คือ การยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงาม เช่น ความซื่อสัตย์

๓. หลักความโปร่งใส คือ การทำให้สังคมเป็นสังคมที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา และสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้

๔. หลักความมีส่วนร่วม คือ การทำให้ประชาชนในสังคมมีส่วนรับรู้ และร่วมเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจสำคัญๆของชุมชน และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

๕. หลักความรับผิดชอบ คือ ผู้บริหาร พนักงานและลูกจ้างต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างดียิ่ง มีความรับผิดชอบต่อความบกพร่องและพร้อมแก้ไขให้ได้ทันท่วงที

๖. หลักความคุ้มค่า คือ ผู้บริหารต้องตระหนักเสมอว่า มีทรัพยากรค่อนข้างจำกัด ดังนั้นจำเป็นต้องยึดหลักความประหยัดและคุ้มค่า

จึงขอแถลงนโยบายในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อยเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขกับพี่น้องประชาชนชาวตำบลแวงน้อย โดยมีวิสัยทัศน์ว่า “พัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพ อบต.แวงน้อย”จำนวน ๗ ด้าน ดังนี้

๑.นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ ก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนทุกสาย ทั้งสายหลัก สายรอง และทางเชื่อมระหว่างหมู่บ้านให้ได้ตามมาตรฐานทางหลวงท้องถิ่นกำหนด โดยถมดินยกระดับถนน ลงดินลูกรัง หินคลุก และลาดยางผิวจราจรถนนคอนกรีตที่ชำรุด แตกร่อน ขรุขระ วางระบบท่อระบายน้ำ และวางท่อระบายน้ำรองรับน้ำเสียให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

๑.๒ ก่อสร้างและปรับปรุงระบบน้ำประปาหมู่บ้านให้ครอบคลุมทั้งตำบล เช่น การขยายเขตระบบประปาหมู่บ้าน สนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารระบบประปาหมู่บ้านให้ได้น้ำประปาที่มีคุณภาพให้เพียงพอทุกหมู่บ้าน จัดหางบประมาณติดตั้งระบบโซลาเซลล์ไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ระบบสูบน้ำประปาเพื่อลดค่าไฟฟ้าให้ครบทุกหมู่บ้าน

๑.๓ ก่อสร้างและบำรุงรักษาแหล่งน้ำ และระบบชลประทาน โดยเพิ่มหรือพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อใช้ในด้านการเกษตรให้ครอบคลุมอย่างทั่วถึงโดยขุดลอกแหล่งน้ำลำห้วยที่ตื้นเขินพร้อมจัดทำฝายชะลอน้ำจัดทำระบบส่งน้ำด้วยท่อเข้าสู่พื้นที่การเกษตรให้พียงพอ รวมทั้งเจาะบ่อบาดาลในพื้นที่มีแหล่งน้ำใต้ดินเพื่อรองรับการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง

๑.๔ ให้การสนับสนุนด้านเทคนิควิชาการ เครื่องมือ เครื่องจักรกล บุคลากรในการพัฒนาแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ให้กับหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลแวงน้อยโดยจัดซื้อรถยนต์บรรทุก รถขุดดิน ที่มีความจำเป็นในการแก้ไขปัญหาความเดือนร้อนให้ทันเหตุการณ์

๑.๕ ขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้า ตามสภาพพื้นที่ให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๑.๖ จัดให้ไฟทางส่องสว่างบริเวณถนนสายหลัก ถนนสายรอง และพื้นที่สาธารณะในเขตพื้นที่ตำบลแวงน้อยให้ครอบคลุม

๒. นโยบายด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๒.๑ สนับสนุนกิจกรรมด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ การฝึกอบรมบุคลากรให้มีความพร้อมตลอดเวลาและจัดซื้อรถยนต์บรรทุกน้ำสำหรับการป้องกันปัญหาภัยแล้งและอัคคีภัยให้เพียงพอ

๒.๒ สนับสนุนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒.๓ สนับสนุนกิจกรรมสร้างระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยติดตั้งกล้องวงจรปิดตามสถานที่ที่เป็นจุดเสี่ยง จุดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

๒.๔ สนับสนุนนโยบายรัฐบาล ในการป้องกันและปราบปรามและบำบัดยาเสพติด

๓.นโยบายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๓.๑ ส่งเสริมและปรับปรุงระบบสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการบำบัด และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์ตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช

๓.๒ ปรับปรุงภูมิทัศน์ตัดหญ้า ตัดแต่งกิ่งต้นไม้สถานที่สำคัญ รวมทั้งถนนเชื่อมหมู่บ้านและถนนในหมู่บ้านและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสวนสาธารณะโดยจัดทำโครงการก่อสร้างสวนสาธารณะหนองแวงสุ่มให้เป็นแหล่งแลนด์มาร์ค (Landmark) แห่งใหม่ของตำบลแวงน้อย

๓.๓ การบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้สะอาดครอบคลุมทุกตำบลโดยจัดหาวัสดุ อุปกรณ์รองรับการบริหารจัดการขยะ การคัดแยกขยะ ให้เพียงพอ จัดหารถยนต์บรรทุกขยะเพิ่มเพื่อบริการนำขยะไปทิ้งให้รวดเร็วและทั่วถึงทุกหมู่บ้านทุกวัน และส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานกองทุกธนาคารขยะเพื่อชีวิตให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๓.๔ รณรงค์สร้างจิตสำนึก และการมีส่วนรวมของประชาชนในตำบล ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุด

๓.๕ ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่จะลดปริมาณฝุ่น PM๒.๕ ที่ต้นทาง

๓.๖ ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาและบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงสภาพแบบยั่งยืน

๔. นโยบายด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต การศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๑ ส่งเสริมการสร้างชุมชนน่าอยู่ และการสร้างความเข้มแข็ง และความสามัคคีของชุมชน

๔.๒ ให้การสงเคราะห์ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและเด็กนักเรียนที่ขาดแคลน

๔.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบอย่างต่อเนื่อง

๔.๔ พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้น่าอยู่และมีประสิทธิภาพ

๔.๕ ส่งเสริมให้มีเครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชนเพื่อเป็นแหล่งค้นหาความรู้

๔.๖ ส่งเสริมกิจกรรมงานกีฬาให้หลากหลายและทั่วถึง

๔.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี

๔.๘ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษาอบรมและเรียนรู้ศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

๔.๙ สนับสนุนให้มีสนามกีฬากลางแจ้งและสนามกีฬาในร่ม และมีการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับหมู่บ้านและระดับตำบล เพื่อประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน

๔.๑๐ ส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลแวงน้อย มีการเล่นกีฬา และออกกำลังกายรวมทั้งการจัดหาอุปกรณ์กีฬาและเครื่องออกกำลังกายให้เพียงพอและทั่งถึง

๕. นโยบายด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว

๕.๑ สนับสนุนการส่งเสริมการลงทุน โดยการสร้างระบบเศรษฐกิจที่ดี มั่นคง ส่งเสริมการค้า การกระจายสินค้าของชุมชนออกสู่ท้องตลาด และสนับสนุนตลาดสินค้าชุมชน

๕.๒ ส่งเสริมอาชีพ และการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนแบบพอเพียง และชุมชนแบบพึ่งพาตัวเองได้

๕.๓ ส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สนับสนุนศูนย์เรียนรู้ของปราชญ์ชาวบ้านให้เป็นแหล่งเรียนรู้ศึกษาดูงานของประชาชน

๕.๔ ส่งเสริมให้ประชาชนได้นำภูมิปัญญาของท้องถิ่น มาใช้ให้เกิดประโยชน์เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ราษฎรในท้องถิ่น

๖. <u>นโยบายด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี</u>

๖.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกๆด้าน ได้แก่ สนับสนุนการจัดประชาคม องค์กรประชาชน การร่วมคิด ร่วมทำร่วมปฏิบัติ และร่วมรับผลประโยชน์ เพื่อประชาชนชาวตำบลแวงน้อย

๖.๒ ให้ความร่วมมือสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นๆทุกแห่ง ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน อันก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย

๖.๓ เพิ่มประสิทธิภาพของการประชาสัมพันธ์แบบบูรณาการ เพื่อเป็นการสร้างภาพพจน์องค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย ให้ประชาชนยอมรับและให้ความเชื่อถือ

๖.๔ ปรับเปลี่ยนกระบวนการหรือวิธีการทำงาน โดยนำการบริหารแนวใหม่มาใช้ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนด้วยความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

๖.๕ สร้างระบบงานบริหารงานบุคคล โดยยึดค่าตอบแทน ตามผลงานโดยการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน

๖.๖ เน้นการบริหารราชการแบบเปิด โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นมากขึ้น โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นร่วมปฏิบัติงาน ตรวจสอบติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน

๖.๗ บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย โดยให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้วยความขยัน หมั่นเพียร และซื่อสัตย์สุจริต พร้อมทั้งให้ความเป็นธรรมกับข้าราชการ

๖.๘ มุ่งเน้นพัฒนาฝึกอบรมให้ข้าราชการได้เพิ่ม ความรู้ ทักษะ และมีประสบการณ์ในการทำงานมากยิ่งขึ้น

๖.๙ บริหารการคลังอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการรักษาวินัยทางการคลัง

๖.๑๐ ซ่อมแซมต่อเติมปรับปรุง อาคารที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย รวมทั้งปรับปรุงภูมิทัศน์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย

๖.๑๑ จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ของพนักงานและเจ้าหน้าที่ ให้พร้อมปฏิบัติหน้าที่ ให้บริการประชาชนตำบลแวงน้อย

๖.๑๒ ปรับปรุงอาคารอเนกประสงค์ ปรับปรุงต่อเติมอาคารศูนย์ อปพร. และอาคารศูนย์ฝึกอาชีพ

๗. <u>นโยบายด้านการสาธารณสุข</u>

๗.๑ สนับสนุนพัฒนาคุณภาพชีวิตชาวตำบลแวงน้อย ตามยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข ที่มุ่งเน้นให้คนไทยมีสุขภาพกายใจที่ดี สังคมปลอดภัย ครอบครัวอบอุ่น และมีความมั่นคงในชีวิต

๗.๒ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของ อสม. ให้มีความสอดคล้องกับภารกิจ และมีบทบาทด้านสาธารณสุขเพิ่มขึ้น

๗.๓ สนับสนุน และส่งเสริม มาตรการ การป้องกันโรคติดต่อทุกชนิด

๗.๔ มุ่งเน้นการให้บริการแก่ประชาชนในการป้องกันและความเข้าใจในการ ดูแลรักษาสุขภาพอนามัยอย่างทั่วถึง ท่านประธานสภาฯ ท่านสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย และผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน นโยบายทั้ง ๗ ด้าน ที่กระผมได้แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย ดังกล่าวข้างต้น จะไม่สามารถปฏิบัติให้เป็นจริงได้ หากไม่ได้รับความร่วมมือและการยอมรับจากสมาชิกสภา กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย และที่สำคัญอย่างยิ่งคือจากประชาชนในตำบลแวงน้อย ในฐานะที่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนในตำบลแวงน้อย เพื่อให้เข้ามาทำหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย ดังนั้น ในระยะเวลาสี่ปีต่อไปนี้ กระผมพร้อมทีมงานบริหารจะเป็นผู้ประสานเพื่อขอคำแนะนำ และขอความร่วมมือจากทุกท่าน ตามที่กระผมได้กล่าวมา เพื่อพัฒนาตำบลแวงน้อย ให้มีความเจริญในทุกด้าน ให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีคุณภาพที่ดีขึ้น ตามนโยบายที่ได้แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อยในวันนี้ ขอบคุณครับ

๒.๓ ความสัมพันธ์ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติ ว่า *“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”*

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๑. บทนำ	๒. เป้าหมาย	๓. ตัวชี้วัด	๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ
ความมั่นคงถือเป็นเป้าหมายสำคัญสูงสุดของทุกสังคมในทุกยุคทุกสมัย โดยกรอบแนวคิดความมั่นคงให้น้ำหนักความสำคัญกับมิติที่เกี่ยวข้องทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการทหารแตกต่างกันไปตามบริบทแวดล้อมของแต่ละห้วงเวลา ปัจจุบันในโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ส่งผลให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดและพลิกผันได้ทำให้มิติทั้งปวงถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างไม่อาจแบ่งแยกได้ ฯลฯ	๒.๑ ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข ๒.๒ บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ ๒.๓ กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง ๒.๔ ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ ๒.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ	๓.๑ ความสุขของประชากรไทย ๓.๒ ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ๓.๓ ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง ๓.๔ บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ ๓.๕ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม	๔.๑ การรักษาความสงบภายในประเทศ ๔.๒ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง ๔.๓ การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ ๔.๔ การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ ๔.๕ การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑. บทนำ	๒. เป้าหมาย	๓. ตัวชี้วัด	๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ
ในช่วง ๒ ทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยเผชิญกับความท้าทายในการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง อาทิ ปัจจัยด้านความผันผวนของเศรษฐกิจโลกกฎ ระเบียบระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันทางการค้า ทักษะความสามารถของแรงงาน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย และเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วที่ส่งผลให้ภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และภาคบริการต้องปรับตัวให้สอดรับกับความต้องการของผู้บริโภค รูปแบบการค้าที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายการพัฒนาของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคที่ทำให้เกิดการลงทุนจากนักลงทุนต่างประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งจากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคต อาทิ เศรษฐกิจโลก โครงสร้างประชากร เทคโนโลยี จะทำให้ประเทศไทยเผชิญความท้าทายมากขึ้นในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะต่อไป ฯลฯ	๒.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ๒.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น	๓.๑ รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้ ๓.๒ ผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน ๓.๓ การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา ๓.๔ ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	๔.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า ๔.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ๔.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว ๔.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ๔.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๑. บทนำ	๒. เป้าหมาย	๓. ตัวชี้วัด	๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ
ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญในการยกระดับการพัฒนาประเทศในทุกมิติไปสู่เป้าหมายการเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วที่ขับเคลื่อนโดยภูมิปัญญาและนวัตกรรมในอีก ๒๐ ปีข้างหน้าดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างเป็นระบบโดยจำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดี เก่งและมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่ง “คนไทยในอนาคตจะต้องมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัยมีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทย ที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกร นักคิด ผู้ประกอบการเกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ ฯลฯ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง”	๒.๑ คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษ ที่ ๒๑ ๒.๒ สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต	๓.๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย ๓.๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ๓.๓ การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย	๔.๑ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม ๔.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ๔.๓ ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ ๔.๔ การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย ๔.๕ การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ๔.๖ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ๔.๗ การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

๑. บทนำ	๒. เป้าหมาย	๓. ตัวชี้วัด	๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ
ปัญหาความเหลื่อมล้ำจะเป็นหนึ่งความท้าทายที่สำคัญในการพัฒนาและยกระดับประเทศให้สามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน และบรรลุเป้าหมายของการเป็นประเทศที่มีรายได้สูงในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า ทั้งนี้ ถึงแม้ว่าหลายทศวรรษที่ผ่านมาประเทศไทยประสบความสำเร็จในการพัฒนาประเทศให้ก้าวออกจากภาวะความยากจน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและการสร้างความเป็นธรรมนับว่ายังประสบปัญหาท้าทายในหลายมิติ โดยการกระจายทรัพยากรและความมั่งคั่งในสังคมยังคงมีการกระจุกตัวอยู่มาก การกระจายโอกาสของการพัฒนายังไม่ทั่วถึง รวมทั้งโอกาสการถือครองที่ดินและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน บริการทางสังคมและกระบวนการยุติธรรมที่มีคุณภาพยังมีความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มประชากร โดยเฉพาะในภาคการเกษตรและชนบท ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนของภาวะหนี้สิน การอพยพแรงงานเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการกระจุกตัวในเมืองใหญ่ไม่กี่เมือง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของครอบครัว และส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศในระยะยาว และอาจมีความรุนแรงมากขึ้นในสภาวะของการเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้ ฯลฯ	๒.๑ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ ๒.๒ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ ๒.๓ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ	๓.๑ ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร ๓.๒ ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน ๓.๓ ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี ๓.๔ คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ	๔.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ ๔.๒ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ๔.๓ การเสริมสร้างพลังทางสังคม ๔.๔ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑. บทนำ	๒. เป้าหมาย	๓. ตัวชี้วัด	๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอยู่อย่างจำกัด ถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำรงชีพของมนุษย์ และส่งผลต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า และเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศในระยะ ๒๐ ปีได้อย่างยั่งยืน จึงจำเป็นต้องกำหนดให้มียุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่มีปัญหาความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องทั้งในส่วนของพื้นที่ป่าไม้ที่ลดลง ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรน้ำที่ยังไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการได้อย่างเต็มศักยภาพและมีความเสี่ยงในการขาดแคลนในอนาคต ซึ่งปัญหาเชิงทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวจะก่อให้เกิดจุดอ่อนของการรักษาและยกระดับฐานการผลิตและบริการของประเทศได้อย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต ฯลฯ	๒.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล ๒.๒ ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ ๒.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ ๒.๔ ยกระดับกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล	๓.๑ พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓.๒ สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู ๓.๓ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓.๔ ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ	๔.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว ๔.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล ๔.๓ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ๔.๔ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง ๔.๕ พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๔.๖ ยกระดับกระบวนทัศน์เพื่อกำ หนดอนาคตประเทศ

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑. บทนำ	๒. เป้าหมาย	๓. ตัวชี้วัด	๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ
ภาครัฐเป็นกลไกหนึ่งที่สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามแนวทาง นโยบาย และทิศทางการพัฒนาตามที่กำหนดตามกรอบการบริหารราชการแผ่นดิน และการที่ประเทศไทยจะบรรลุเป้าหมายอนาคตในระยะยาวที่กำหนดไว้นั้น ระบบบริหารจัดการภาครัฐจะต้องสามารถขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างมีบูรณาการ มีความต่อเนื่อง เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมาการบริหารจัดการภาครัฐขาดประสิทธิภาพ มีปัญหาเชิงการบริหารจัดการและโครงสร้าง ปัญหาคอร์รัปชันและระบบอุปถัมภ์ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดให้มียุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศในทุกมิติ โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่เน้นการตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ผ่านการมีหน่วยงานภาครัฐที่มีโครงสร้างและภารกิจที่เหมาะสม และวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ของส่วนรวม เปิดโอกาสให้ทุก ๆ ภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการบริการสาธารณะ ตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่น ๆ ตลอดจนดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในสังคมได้อย่างเหมาะสม ฯลฯ	๒.๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ๒.๒ ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ๒.๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ๒.๔ กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ	๓.๑ ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ ๓.๒ ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ ๓.๓ ระดับความโปร่งใสการทุจริต ประพฤติมิชอบ ๓.๔ ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม	๔.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ๔.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ ๔.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กลงเหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ๔.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย ๔.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ ๔.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ๔.๗ กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น ๔.๘ กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๒.๓.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนด*หมุดหมายการพัฒนา* จำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ สร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. <u>มิติภาคการผลิตและบริการ</u>

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น	**เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร**	**เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม**
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเพิ่มขึ้นเป็น ๒.๕ ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผน	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตรวม เฉลี่ยร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ แห่ง ภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศมีปริมาณอย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มีพื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชน จำนวนไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผน	ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผน ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้นปีละ ๔,๐๐๐ ราย

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น	เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น	เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อันดับดัชนีการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมีอันดับรวมไม่เกินอันดับที่ ๒๕ ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย ไม่เกินอันดับที่ ๕๐ ด้านความยั่งยืน ด้านสิ่งแวดล้อมไม่เกินอันดับที่ ๕๐ ด้านสุขภาพและสุขอนามัยไม่เกินอันดับที่ ๕๐ และด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ไม่เกินอันดับที่ ๒๕ ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๐.๐๕ คะแนนต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จานวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองรองเฉลี่ยทุกเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี (ค่าเฉลี่ยถ่วงน้าหนักของเมืองรองทั้งหมด) ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ๕๐ ชุมชน	ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าปีละ ๕๐ ชุมชน

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก	เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ	เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ ซึ่งหมายถึงจานวนจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ประกอบด้วยรถยนต์ประเภทยานยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ และยานยนต์ไฟฟ้าเซลล์เชื้อเพลิง) จานวน ๒๘๒,๒๔๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จานวน ๓๘๐,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ คัน ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี หรืออัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ ๑ ในอาเซียน และอยู่อันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลก ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนรวมไม่น้อยกว่า ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาทภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จานวนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๔ ราย และเกิดการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าและเข้ามาเป็นแรง งานในอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐	ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐ ต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้ามีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ หัวจ่าย ภายในปี ๒๕๗๐ ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ จำนวนมาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลักทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้า เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕ ฉบับต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๒.๕ ไมครอน) และปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่งลดลงร้อยละ ๔ ต่อปี

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ	เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ	เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ	เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ร้อยละ ๑.๗	**ตัวชี้วัดที่ ๒.๑** มูลค่าการนาเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ (๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผน	**ตัวชี้วัดที่ ๓.๑** สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๑๒	**ตัวชี้วัดที่ ๔.๑** การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศทุกตัวชี้วัดมีค่าไม่ต่ำกว่า ๔

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุน ในภูมิภาค	เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค	เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันการจัดการนานาชาติ) มีอันดับดี	ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปี หรือ ๒) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลผลิตมวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๗ ต่อปี ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ๑) มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ต่อปี หรือ ๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๑.๕ ต่อปี	ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยอยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๒๕ หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๖๐ ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศน้อยกว่าร้อยละ ๑๑

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น	เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มี**กระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจานวนธุรกรรมงานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลได้ภายในปี ๒๕๖๖ และงานบริการภาคประชาชนของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๑.๓** มูลค่าของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ของปีฐาน ภายในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๑.๔** มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชนโดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยว	**ตัวชี้วัดที่ ๒.๑** สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๒.๒** มีบุคลากรที่มีทักษะด้าน “ผู้บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ” เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จานวน ๔๐๐,๐๐๐ รายภายในปี ๒๕๗๐	**ตัวชี้วัดที่ ๓.๑** จานวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย ๓ รายภายในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๓.๒** จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ แห่ง ในปี ๒๕๗๐ โดย ๑ ใน ๓ เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ **ตัวชี้วัดที่ ๓.๓** มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ของจำนวนประชากรไทยภายในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๓.๔** มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ทาให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ภายในปี ๒๕๗๐

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม
หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออานวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้	เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดาเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่	เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิผลจากภาครัฐ
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสานักงานประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ รวมทั้งสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๑.๒** มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี และสัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ภายในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๑.๓** อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออกกฎหมายลาดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ - ๙๐ ต่อปี **ตัวชี้วัดที่ ๑.๔** ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้ เป็นปัจจุบันและทั่วถึง	**ตัวชี้วัดที่ ๒.๑** สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อการส่งออกทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๒.๒** สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๕) **ตัวชี้วัดที่ ๒.๓** วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ รายต่อปี **ตัวชี้วัดที่ ๒.๔** ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๒.๕** มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี **ตัวชี้วัดที่ ๒.๖** มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี	**ตัวชี้วัดที่ -๓.๑** จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีส์ซี ขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๓.๒** จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อปี

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ **การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น**	**เป้าหมายที่ ๒** **ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง**	**เป้าหมายที่ ๓** **การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง**
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาคเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ **ตัวชี้วัดที่ ๑.๒** มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนรวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท	**ตัวชี้วัดที่ ๒.๑** สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาค ต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ **ตัวชี้วัดที่ ๒.๒** สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาค เพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๗๓ ยกเว้น กรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด	**ตัวชี้วัดที่ ๓.๑** เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๓.๒** เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ **ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน**	**เป้าหมายที่ ๒** **คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ** **ต่อการดำรงชีวิต**
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ทุกครัวเรือนที่ถูกคัดกรองว่ามีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นในปี ๒๕๖๕ สามารถ หลุดพ้นจากสถานะการมีแนวโน้มเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นภายในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๑.๒** อัตราการเข้าเรียนสุทธิแบบปรับของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๑.๓** เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นเติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะ หรือสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ **ตัวชี้วัดที่ ๑.๔** สัดส่วนของเด็กปฐมวัยในครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ลดลงร้อยละ ๒๐	**ตัวชี้วัดที่ ๒.๑** ดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมมีค่าไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ โดยดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมประกอบด้วย ๓ มิติ โดยมีตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ดังนี้ **๑) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยเด็ก** (๑) อัตราการเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (๐-๒ ปี) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ **๒) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยแรงงาน** (๑) แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของกาลังแรงงานรวม (๒) จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ภาครัฐจ่ายสมทบ เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ (๓) แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายแรงงาน **๓) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงวัย** (๑) สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนลดลง เหลือไม่เกินร้อยละ ๔ (๒) สัดส่วนของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ	เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๑.๒** การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๑.๓** ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก, วัสดุก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๗๐	**ตัวชี้วัดที่ ๒.๑** คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ ๑ ใน ๓ ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๒.๒** พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ ๓๓ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศ ภายในปี ๒๕๗๐	**ตัวชี้วัดที่ ๓.๑** สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๔ ภายในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๓.๒** การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ ภายในปี ๒๕๗๐ **ตัวชี้วัดที่ ๓.๓** ปริมาณขยะต่อหัวในปี ๒๕๗๐ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ **ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง**	**เป้าหมายที่ ๒** **ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง**	**เป้าหมายที่ ๓** **สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ**
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติลดลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในแต่ละภัย **ตัวชี้วัดที่ ๑.๒** ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึงความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของการบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ) ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ **ตัวชี้วัดที่ ๑.๓** จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒	**ตัวชี้วัดที่ ๒.๑** มีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญด้านต่าง ๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ **ตัวชี้วัดที่ ๒.๒** การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ **ตัวชี้วัดที่ ๒.๓** การเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญ สามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ ระดับประเทศและระดับโลก มีความแม่นยำ ทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้)	**ตัวชี้วัดที่ ๓.๑** ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัคร และเครือข่าย ที่สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ ภายใน ปี ๒๕๗๐ และมีการจัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ **ตัวชี้วัดที่ ๓.๒** ระดับความสำเร็จในการสร้างความตระหนักรู้ในระดับชุมชนและการมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูลจากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง **ตัวชี้วัดที่ ๓.๓** องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้ และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ **ตัวชี้วัดที่ ๓.๔** ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพืชผลทางการเกษตรและภัยธรรมชาติ **ตัวชี้วัดที่ ๓.๕** มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการศึกษาวิจัยและเป็นแหล่งเงินรับประกันภัยต่อ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข	เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูงสอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต	เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘ เมื่อสิ้นสุดแผน **ตัวชี้วัดที่ ๑.๒** ร้อยละของนักเรียนที่มีสมรรถนะจากการประเมินโปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากลไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง ๓ วิชาในแต่ละกลุ่มโรงเรียนลดลงร้อยละ ๘ เมื่อสิ้นสุดแผน **ตัวชี้วัดที่ ๑.๓** ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผน **ตัวชี้วัดที่ ๑.๔** จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะเพิ่มเป็นร้อยละ ๓๐ **ตัวชี้วัดที่ ๑.๕** ผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี **ตัวชี้วัดที่ ๑.๖** จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติลดลงร้อยละ ๒๐ ต่อปี	**ตัวชี้วัดที่ ๒.๑** ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสภาเศรษฐกิจโลกด้านทักษะ คะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผน **ตัวชี้วัดที่ ๒.๒** การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถของสถาบันการจัดการนานาชาติ มีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี **ตัวชี้วัดที่ ๒.๓** จานวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น	**ตัวชี้วัดที่ ๓.๑** การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติของคนไทยในทุกด้านไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน **ตัวชี้วัดที่ ๓.๒** กลุ่มประชากรอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่เกินร้อยละ ๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้	เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว
ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐	**ตัวชี้วัดที่ ๒.๑** ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบ ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๑	ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่	๑.๑ ภายในปี ๒๕๗๓ ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมดซึ่งในปัจจุบัน วัดจากคนที่มีค่าใช้จ่ายดำรงชีพรายวันต่ำกว่า $๑.๒๕ ต่อวัน
		๑.๒ ภายในปี ๒๕๗๓ ลดสัดส่วนชาย หญิง และเด็ก ในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง
		๑.๓ ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายในปี ๒๕๗๓
		๑.๔ ภายในปี ๒๕๗๓ สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและควบคุมเหนือที่ดินและอสังหาในรูปแบบอื่น มรดก ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)
		๑.๕ ภายในปี ๒๕๗๓ สร้างภูมิต้านทาน และลดการเปิดรับและความเปราะบางต่อเหตุรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศและภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง
		๑.๕.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึงการยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เพื่อที่จะจัดให้มีแนวทางที่เพียงพอและคาดเดาได้แก่ประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ในการดำเนินงานตามแผนงานและนโยบายเพื่อขจัดความยากจนในทุกมิติ
		๑.๕.๒ สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึงการยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนาเพื่อที่จะจัดให้มีแนวทางที่เพียงพอและคาดเดาได้ แก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ในการดำเนินงานตามแผนงานและนโยบายเพื่อยุติความยากจนในทุกมิติ
		๑.๖.๑ สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนคนยากจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ (gender-sensitive) เพื่อจะสนับสนุนการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการขจัดความยากจน

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๒	ขจัดความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร ปรับปรุงโภชนาการ และสนับสนุนการทำเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน	๒.๑ ขจัดความหิวโหย สร้างความมั่นคงทางอาหารให้ทุกคนโดยเฉพาะที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบางอันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี ๒๕๗๓
		๒.๒ ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาความต้องการสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓ รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะแคระแกร็นและผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ภายในปี ๒๕๖๘
		๒.๓ เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรกรแบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากรและปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์ม อย่างปลอดภัยและเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓
		๒.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่น ๆ และจะช่วยพัฒนาที่ดินและคุณภาพดินอย่างต่อเนื่อง ภายในปี ๒๕๗๓
		๒.๕ คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์ พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการจัดการที่ดีและมีความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓
		๒.๖ เพิ่มการลงทุนตลอดจนการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานในชนบท การวิจัยเกษตรและการขยายการบริการ การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำธนาคารยีนของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
		๒.๗ แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงทางการขจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของรอบการพัฒนาโดฮา
		๒.๘ เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหารและตลาดอนุพันธ์ สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ์ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารอย่างรุนแรง

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๓	สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย	๓.๑ ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลก ให้ต่ำกว่า ๗๐ ต่อการเกิดมีชีพ ๑ แสนคน ภายในปี ๒๕๗๓ ๓.๒ ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี โดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกลงให้ต่ำถึง ๑๒ ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ลงให้ต่ำถึง ๒๕ ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๓ ๓.๓ ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกละเลย และต่อสู้กับโรคตับอักเสบ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่อ อื่น ๆ ภายในปี ๒๕๗๓ ๓.๔ ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสามผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี ๒๕๗๓ ๓.๕ เสริมการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย ๓.๖ ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกลงครึ่งหนึ่ง ภายในปี ๒๕๗๓ ๓.๗ สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการข้อมูล การให้การศึกษาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า รวมถึงการวางแผนครอบครัวและการผสานอนามัยเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี ๒๕๗๓ ๓.๘ บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้อง กันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิผล มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ๓.๙ ลดจำนวนการตายและการป่วยจากสารเคมีอันตราย และจากการปนเปื้อนและมลพิษทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี ๒๕๗๓ ๓.๑๐ เสริมการดำเนินงานของกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศตามความเหมาะสม ๓.๑๑ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคที่ติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อหาได้ตามปฏิญญาโดฮาความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและการสาธารณสุขซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้บทบัญญัติในความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าอย่างเต็มที่ ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการเข้าถึงยา โดยถ้วนหน้า

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๓	สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย	๓.๑ เพิ่มการใช้เงินที่เกี่ยวกับสุขภาพและการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคนด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ๓.๒ เสริมขีดความสามารถสำหรับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา ในเรื่องการแจ้งเตือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยง ด้านสุขภาพในระดับประเทศและระดับโลก

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๔	ส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ และสร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน	๔.๑ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียมและไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผล ภายในปี ๒๕๗๓ ๔.๒ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา ๔.๓ ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาวิชาเทคนิค อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัย ที่มีราคาที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี ๒๕๗๓ ๔.๔ ส่งเสริมและเพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพ สำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดีและการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี ๒๕๗๓ ๔.๕ ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะ บางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมืองและเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี ๒๕๗๓ ๔.๖ สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูง ทั้งชายและหญิงสามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี ๒๕๗๓ ๔.๗ สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมไปถึงการศึกษาสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลกและความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในส่วนร่วมของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓ ๔.๘ สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษา ที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศสภาวะและให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิผลสำหรับทุกคน

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๔	ส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้และสร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ ทุกคน	๔.๙ ขยายจำนวนทุนการศึกษาในทั่วโลกที่ให้สำหรับประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศในแอฟริกา ในการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพและโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิควิศวกรรมและวิทยาศาสตร์ ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ภายในปี ๒๕๗๓ ๔.๑๐ เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านทางความร่วม มือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี ๒๕๗๓
๕	บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง	๕.๑ ขจัดการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่ ๕.๒ ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และการแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น ๕.๓ ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควร โดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง ๕.๔ ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัด เตรียมบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมให้ และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ ๕.๕ สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิผลและมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณะ ๕.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น ๕.๗ ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเข้าเป็นเจ้าของที่ดิน การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดกและทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ ๕.๘ เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการให้ความเท่าเทียมกันแก่ผู้หญิง ๕.๙ เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการให้ความเท่าเทียมกันแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๖	สร้างหลักประกันให้มีน้ำใช้และมีการบริหารจัดการน้ำและการสุขาภิบาลอย่างยั่งยืนสำหรับทุกคน	๖.๑ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี ๒๕๗๓ ๖.๒ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรม และขจัดการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิงและกลุ่มที่อยู่ใต้สถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓ ๖.๓ ยกระดับคุณภาพน้ำ โดยลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีและวัสดุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับ มาใช้ใหม่ทั่วโลก ภายในปี ๒๕๗๓ ๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วน และสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำ ภายในปี ๒๕๗๓ ๖.๕ ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี ๒๕๗๓ ๖.๖ ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำและทะเลสาบ ภายในปี ๒๕๗๓ ๖.๗ ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัยซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การขจัดเกลือ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ ๖.๘ สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขอนามัย
๗	สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน (สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนและพึ่งพาได้ในราคาที่ย่อมเยา)	๗.๑ สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ และเชื่อถือได้ ภายในปี ๒๕๗๓ ๗.๒ เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงานของโลก ภายในปี ๒๕๗๓ ๗.๓ เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้น ๒ เท่า ภายในปี ๒๕๗๓ ๗.๔ ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัยและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานทดแทน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิงฟอสซิลชั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด ภายในปี ๒๕๗๓ ๗.๕ ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานที่เป็นสมัยใหม่และยั่งยืนให้โดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กภายในปี ๒๕๗๓

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๘	ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพและการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน	๘.๑ ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ ๗ ต่อปี ๘.๒ บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการทำให้หลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นในภาคส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและใช้แรงงานเข้มข้น ๘.๓ ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่สมควร การเป็นผู้ประกอบการ การสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็กและขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านทางการเข้าถึงบริการทางการเงิน ๘.๔ พัฒนาความมีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิต และพยายามที่จะตัดความเชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน ๑๐ ปี ของแผนการทำงานเพื่อการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการ ไปจนถึงปี ๒๕๗๓ ๘.๕ บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกันภายในปี ๒๕๗๓ ๘.๖ ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีงานทำ ไม่มีการศึกษาและที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ภายในปี ๒๕๗๓ ๘.๗ ดำเนินมาตรการโดยทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อขจัดแรงงานบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่และการค้ามนุษย์ และยับยั้งและกาจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ทหารเด็ก และยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบในปี ๒๕๖๘ ๘.๘ ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ที่ทำงานเสี่ยงอันตราย ๘.๙ ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี ๒๕๗๓ ๘.๑๐ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยายการเข้าถึงการธนาคาร การประกันภัย และบริการทางการเงินแก่ทุกคน ๘.๑๑ เพิ่มเติมความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) สำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านช่องทางของกรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ๘.๑๒ พัฒนาและทำให้เกิดการดำเนินงานของยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานในเยาวชนและดำเนินงานตามข้อตกลงเรื่องงานของโลกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๙	สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม	๙.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน ๙.๒ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี ๒๕๗๓ ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามสภาวะแวดล้อมของประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น ๒ เท่าในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ๙.๓ เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ให้แก่อุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้เพิ่มการผนวกกลุ่มเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและตลาด ๙.๔ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิการการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓ ๙.๕ เพิ่มพูนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี ๒๕๗๓ มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนาต่อประชากร ๑ ล้านคนและการใช้จ่ายในภาคสาธารณะและเอกชนในการวิจัยและพัฒนาให้เพิ่มมากขึ้น ๙.๖ อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและทนทานในประเทศกำลังพัฒนา ผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยี และด้านวิชาการ ให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก ๙.๗ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมภายในประเทศในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์ ๙.๘ การเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร และพยายามที่จะจัดให้มีการเข้าถึงอินเตอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถจ่ายได้สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดภายในปี ๒๕๗๓

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๑๐	ลดความไม่เท่าเทียมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ	๑๐.๑ ให้บรรลุอย่างต่อเนื่องและคงการเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่ยากจนที่สุด ในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๐.๒ ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา หรือสถานะทางเศรษฐกิจหรืออื่น ๆ ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๐.๓ สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบายและการกระทำที่เหมาะสมในเรื่องนี้ ๑๐.๔ เลือกใช้นโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๑๐.๕ พัฒนากฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดเงินและสถาบันการเงินของโลกและเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการกฎระเบียบดังกล่าว ๑๐.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจของสถาบันทางเศรษฐกิจและการเงินระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สถาบันมีประสิทธิผล เชื่อถือได้ มีความรับผิดรับชอบและชอบธรรมมากขึ้น ๑๐.๗ อำนวยความสะดวกในการอพยพและเคลื่อนย้ายคนให้เป็นไปด้วยความสงบ ปลอดภัย เป็นไปตามระเบียบและมีความรับผิดชอบ รวมถึงผ่านทางการดำเนินงานตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและจัดการที่ดี ๑๐.๘ ดำเนินการตามหลักการการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยเป็นไปตามความตกลงองค์การการค้าโลก ๑๐.๙ สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการและการไหลของเงิน ซึ่งรวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด เฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศในแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล โดยให้เป็นไปตามแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น ๑๐.๑๐ ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของผู้อพยพ (migrant remittances) ให้ต่ำกว่าร้อยละ ๓ และขจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าร้อยละ ๕ ภายในปี ๒๕๗๓

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๑๑	ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ความต้านทานและความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างครอบคลุมและยั่งยืน	๑๑.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการพื้นฐานที่พอเพียง ปลอดภัยและในราคาที่สามารถจ่ายได้และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๑.๒ จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๑.๓ ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๑.๔ เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก ๑๑.๕ ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบ และลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๑.๖ ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากร โดยรวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศและการจัดการของเสียขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและอื่น ๆ ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๑.๗ จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียว ที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชราและผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๑.๘ สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวกระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค ๑๑.๙ ภายในปี ๒๕๗๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการเพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิต้านทานต่อภัยพิบัติและให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘–๒๕๗๓ ๑๑.๑๐ สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการ ในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๑๒	สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน	๑๒.๑ ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ ๑๐ ปีว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศพัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา ๑๒.๒ บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๒.๓ ลดขยะเศษอาหารของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากกระบวนการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๒.๔ บรรลุการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดในวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้น ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้วและลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำและดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อที่จะลดผลกระทบทางลบที่จะมีต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๒.๕ ลดการผลิตของเสียโดยการป้องกัน การลด การแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ และการนำมาใช้ซ้ำ ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๒.๖ สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจรการรายงานของบริษัทเหล่านั้น ๑๒.๗ ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างภาคสาธารณะที่ยั่งยืนตามนโยบายและการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ ๑๒.๘ สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความตระหนักถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๒.๙ สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น ๑๒.๑๐ พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อจะติดตามตรวจสอบผลกระทบของการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ๑๒.๑๑ ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลืองมีความสมเหตุสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทางการตลาดโดยให้สอดคล้องสภาวะแวดล้อมของประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นในที่ที่ยังมีการใช้อยู่ เพื่อให้สะท้อนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงอย่างเต็มที่ถึงความจำเป็นและเงื่อนไขที่เจาะจงของประเทศกำลังพัฒนาและลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นที่จะมีต่อการพัฒนาของประเทศเหล่านั้นในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองคนจนและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๑๓	ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้นผ่านการควบคุมการปล่อยแก๊สและการส่งเสริมการพัฒนาพลังงานทดแทน	๑๓.๑ เสริมภูมิต้านทานและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ ๑๓.๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ ๑๓.๓ พัฒนาการศึกษา การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบ และการเตือนภัยล่วงหน้า ๑๓.๔ ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกมัดต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่งให้ได้ จำนวน ๑ แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี ๒๕๗๓ เพื่อจะแก้ปัญหาความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาในบริบทของการดำเนินการด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญและมีความโปร่งใสในการดำเนินงาน และทำให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินงานอย่างเต็มที่โดยเร็วที่สุดผ่านการให้ทุน (capitalization) ๑๓.๕ ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิผลในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน และชุมชนท้องถิ่นและชายขอบ
๑๔	อนุรักษ์และใช้มหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอื่น ๆ อย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	๑๔.๑ ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภท โดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงขยะในทะเลและมลพิษจากสารอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี ๒๕๖๘ ๑๔.๒ บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิต้านทานและปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๔.๓ ลดและแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ ๑๔.๔ ภายในปี ๒๕๗๓ ให้กำกับอย่างมีประสิทธิผลในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น ๑๔.๕ ภายในปี ๒๕๗๓ อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๑๔	อนุรักษ์และใช้มหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอื่น ๆ อย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	๑๔.๖ ภายในปี ๒๕๗๓ ยับยั้งรูปแบบการอุดหนุนการประมงบางอย่างที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว ตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิผลสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก ๑๔.๗ ภายในปี ๒๕๗๓ เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่องการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการท่องเที่ยว ๑๔.๘ เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมาธิการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาล เพื่อจะพัฒนาคุณภาพของมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ๑๔.๙ จัดให้มีการเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้านรายเล็ก ๑๔.๑๐ เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ๑๕๘ ของเอกสาร The Future We Want
๑๕	ฟื้นฟู ปกป้อง และส่งเสริมการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน การต่อต้านการกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดยั้งการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นฟูสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ	๑๕.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจืดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๕.๒ ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๕.๓ ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูแผ่นดินและดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงแผ่นดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ความแห้งแล้งและอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงโลกที่ไร้ความเสื่อมโทรมของที่ดิน ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๕.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อจะเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศเหล่านั้นที่จะให้ผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๓

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๑๕	ฟื้นฟู ปกป้อง และส่งเสริมการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน การต่อต้านการกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดยั้งการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นฟูสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ	๑๕.๕ ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี ๒๕๗๓ จะปกป้องและป้องกันการสูญพันธ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม ๑๕.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม ๑๕.๗ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการล่าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย ๑๕.๘ นำมาตรการมาใช้เพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานในระบบนิเวศบกและน้ำและควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๕.๙ บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การวางแผน กระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๕.๑๐ ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่งเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน ๑๕.๑๑ ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนและจัดหาแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า ๑๕.๑๒ เพิ่มพูนการสนับสนุนในระดับโลกสำหรับความพยายามที่จะต่อสู้การล่าและการเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น
๑๖	สนับสนุนสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมที่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและทุกคนสามารถเข้าถึงในทุกระดับ	๑๖.๑ ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ๑๖.๒ ขจัดการข่มเหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก ๑๖.๓ ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน ๑๖.๔ ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไปและต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๖.๕ ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ ๑๖.๖ พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิผล มีความรับผิดรับชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ ๑๖.๗ สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๑๖	สนับสนุนสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมที่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและทุกคนสามารถเข้าถึงในทุกระดับ	๑๖.๘ ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกาภิบาล ๑๖.๙ จัดให้มีเอกลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีสูติบัตร ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๖.๑๐ สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ ๑๖.๑๑ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม ๑๖.๑๒ ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๑๗	เสริมสร้างความแข็งแกร่งของกลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	๑๗.๑ เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงผ่านทางการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนาเพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้ของอื่น ๆ ของรัฐ ๑๗.๒ ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการโดยเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมายการมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อย ๐.๗ สำหรับให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา และมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ ๐.๑๕ ถึง ๐.๒๐ สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยสนับสนุนให้ผู้ให้ ODA พิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มีสัดส่วน ODA/GNI ถึงอย่างน้อยร้อยละ ๐.๒๐ สำหรับให้แก่ประประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ๑๗.๓ ระดมทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมจากแหล่งที่หลากหลายไปยังประเทศกำลังพัฒนา ๑๗.๔ ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่งส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และแก้ปัญหาหนี้ต่างประเทศของประเทศที่ยากจนและมีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสบปัญหาหนี้ ๑๗.๕ ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๑๗	เสริมสร้างความแข็งแกร่งของกลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	๑๗.๖ เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีของโลก ๑๗.๗ ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอดและการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยประโยชน์แก่ประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งตามเงื่อนไขสิทธิพิเศษตามที่ตกลงร่วมกัน ๑๗.๘ ให้ธนาคารเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ ภายในปี ๒๕๖๐ และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญ (enabling technology) เฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ๑๗.๙ เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิผลและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี ๑๗.๑๐ ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกา เปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติและเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านการสิ้นสุดการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโดฮา ๑๗.๑๑ เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้สูงขึ้น ๒ เท่าในปี ๒๕๗๓ ๑๗.๑๒ ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษีและปลอดการจำกัดปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับการตัดสินใจขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่าย และมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด ๑๗.๑๓ เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทางการประสาน งานนโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย ๑๗.๑๔ ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ๑๗.๑๕ เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบายเพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (ต่อ)

เป้าหมายที่	ชื่อเป้าหมาย	เป้าประสงค์
๑๗	เสริมสร้างความแข็งแกร่งของกลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	๑๗.๑๖ ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากรเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา ๑๗.๖ เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีของโลก ๑๗.๑๗ สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม โดยสร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน ๑๗.๑๘ ยกระดับการสนับสนุนด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ให้เพิ่มการมีอยู่ของข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันเวลาและเชื่อถือได้ ที่จำแนกในเรื่องรายได้ เพศ อายุ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สถานะการอพยพ ความบกพร่องทางร่างกาย ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามบริบทของประเทศ ภายในปี ๒๕๗๓ ๑๗.๑๙ ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการตรวจวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี ๒๕๗๓

๒.๓.๔ ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด/ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

ภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดได้รับการปรับโครงสร้างให้เป็นภาคการผลิตที่มีผลตอบแทนสูงผ่านการยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร นำ BCG model มาเป็นแนวคิดในการพัฒนาผสานกับภูมิปัญญา เทคโนโลยีและนวัตกรรม เริ่มจากพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญต่อภาคเกษตร ได้แก่ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบการตรวจรับรองมาตรฐาน และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพโดยใช้ฐานความรู้จากการทำเกษตรกรรมอินทรีย์อย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนการพัฒนาการทำการเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐานเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรมูลค่าสูงและสร้างผู้ประกอบการด้านเกษตรที่สามารถเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

<u>วัตถุประสงค์</u>

๑. เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและเพิ่มรายได้ภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น

๒. เป็นศูนย์กลางด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยฐานเศรษฐกิจ BCG

๓. การทำเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ ลดการใช้สารเคมี

๔. ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรให้มีมูลค่าสูง และเพิ่มผลิตภาพแรงงานภาคการเกษตร

<u>เป้าหมายและตัวชี้วัด</u>

ลำดับ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖-๒๕๗๐
๑	เป็นศูนย์กลางด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูง	อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (ร้อยละ)	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรกลุ่มจังหวัดเฉลี่ย ๖ ปี (๒๕๖๐ – ๒๕๖๕) ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐๓๖ ต่อปี	เฉลี่ยขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒ ต่อปี

<u>แนวทางการพัฒนา</u>

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุปโภคและบริโภค

๒. ส่งเสริมการปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อผลิตสินค้าการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว

๓. เชื่อมโยงเครือข่ายผู้ประกอบการภาคเกษตรและพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรครบวงจรเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง

<u>แผนงานโครงการ</u>

๑. แผนงานพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน

๑.๑ โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ

๑.๒ โครงการพัฒนาระบบส่งและระบบกระจายน้ำอย่างยั่งยืน

๑.๓ โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำชีและลุ่มน้ำแบบบูรณาการ

๒. แผนงานยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว

๒.๑ โครงการพัฒนาเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐาน

๒.๒ โครงการยกระดับการเกษตรกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ สู่การผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

๒.๓ โครงการส่งเสริมการเกษตรด้วยการใช้สารชีวภัณฑ์ และพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ชีวภาพ

๒.๔ โครงการส่งเสริมการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอุตสาหกรรมการเกษตรสู่การแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า

๒.๕ โครงการส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรมการบริการ และการท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

โครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดและภูมิภาค เป็นศูนย์กลางการขนส่งระบบโลจิสติกส์ในภูมิภาคครอบคลุมทั้งระบบ การพัฒนาระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยานเพื่อการพัฒนาเมือง การส่งเสริม SMEsวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคมมีศักยภาพ สามารถนำอัตลักษณ์ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชุมชนมาเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและเข้าถึงตลาดสมัยใหม่ ส่งเสริมการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ การเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุนของผู้ประกอบการในกลุ่มจังหวัดมีความเข้มแข็งสู่การส่งออกระหว่างประเทศเพื่อเพิ่มมูลค่าอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัด เน้นสร้างคุณค่าการท่องเที่ยวที่มีรูปแบบเฉพาะ สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดในฐานะจุดหมายปลายทาง การท่องเที่ยว(การท่องเที่ยวที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัดได้แก่ การท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ประเพณีวัฒนธรรม การท่องเที่ยวชุมชน)แหล่งท่องเที่ยวได้รับการดูแลรักษาอย่างยั่งยืน เน้นคุณค่าอย่างเหมาะสม รวมทั้งการสร้างพื้นที่หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่เพื่อตอบสนองทิศทางการท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มมูลค่าและกระจายรายได้การท่องเที่ยวสู่ชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อยด้วยการสร้างอัตลักษณ์และการเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย

<u>วัตถุประสงค์</u>

๑.เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน ระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยานและการท่องเที่ยวเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางให้เติบโตได้ในอนาคต

๒. เป็นกลุ่มจังหวัดมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓. เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของภูมิภาคที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแห่งอนาคต

<u>เป้าหมายและตัวชี้วัด</u>

ลำดับ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖-๒๕๗๐
๑	กลุ่มจังหวัดมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๑.อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (ร้อยละ) ๒.รายได้จากการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัด (ร้อยละ)	อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาคอุตสาหกรรมและบริการกลุ่มจังหวัดฯ เฉลี่ย ๖ ปี (๒๕๖๐ – ๒๕๖๕) ขยายตัวร้อยละ ๒.๖๓๑ ต่อปี	เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓ ต่อปี • รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเฉลี่ย๗ ปี (๒๕๖๐ - ๒๕๖๖) เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒๑.๒๔ต่อปี

<u>แนวทางการพัฒนา</u>

๑. พัฒนาโครงข่ายคมนาคม เพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

๒. ส่งเสริมการค้าการลงทุน การอุตสาหกรรม และการบริการของกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง

๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และยกระดับสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณค่า ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๔. พัฒนาการตลาดสินค้า การท่องเที่ยวและบริการกลุ่มจังหวัดในระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง

แผนงานโครงการ

๑. แผนงานพัฒนาและเชื่อมโยงคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยาน

๑.๑ โครงการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทางบกเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดและภูมิภาค

๑.๒ โครงการร้อยแก่นสารสินธุ์มหานครระบบราง (Railway Innopolis)

๑.๓ โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมอากาศยานและการบิน

๒. แผนงานส่งเสริมการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรม การบริการของกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง

๒.๑ โครงการส่งเสริมการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรม และการบริการของกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง

๓. แผนงานพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยทุนวัฒนธรรม (Soft Power) และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)

๓.๑ โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน สะดวก และปลอดภัย

๓.๒ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และอาหาร (Creativity and Gastronomy Tourism)

๓.๓ โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์เชิงสร้างสรรค์และอุทยานธรณี

๓.๔ โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์เชิงสร้างสรรค์

๓.๕ โครงการเชื่อมโยงตลาดและเครือข่ายผู้ประกอบการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีการพัฒนาระบบกลไกการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดเพื่อสร้างอากาศสะอาดและปลอดภัยในการดำรงชีวิต ตลอดจนเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของสิ่งแวดล้อม ในกลุ่มจังหวัดฯ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีพื้นที่พื้นที่ประสบภัยซ้ำซาก และพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเผชิญกับผลกระทบที่รุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ต้องได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงลดลงทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติและบูรณาการความร่วมมือระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาและการป้องกันภัยธรรมชาติ สาธารณภัยอย่างเป็นรูปธรรม

<u>วัตถุประสงค์</u>

๑. เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีการนำเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) มาใช้ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างสมดุล

๒. เป็นกลุ่มจังหวัดที่ มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น อากาศสะอาด และสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

๓.สามารถจัดการภัยพิบัติอย่างบูรณาการร่วมกันระหว่างจังหวัดและกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงให้มีประสิทธิภาพในการลดความเสี่ยงการเกิดภัยพิบัติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ลำดับ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖-๒๕๗๐
๑	มีพื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น	สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่กลุ่มจังหวัด จังหวัด เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่กลุ่มจังหวัด ๖ ปี (๒๕๖๐ -๒๕๖๕) เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๐.๐๔ ต่อปี	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๐๕ ไร่ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) เพื่อการพัฒนาที่สมดุล

๒. อนุรักษ์และบริหารทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการปลูกป่าและอุตสาหกรรมเกษตรสาขาป่าไม้เพิ่มพื้นที่สีเขียวกลุ่มจังหวัด

๓. ยกระดับมาตรการแก้ไขกับปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕ อย่างบูรณาการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ

๔. พัฒนาระบบป้องกันและลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์แบบบูรณาการ

แผนงานโครงการ

๑. แผนงานส่งเสริมพื้นที่สีเขียวและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่สมดุล

๑.๑ โครงการส่งเสริมพื้นที่สีเขียว อากาศสะอาด สุขภาพดี และสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

๒. แผนงานเสริมสร้างระบบป้องกันและลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยของกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

๒.๑ โครงการเสริมสร้างระบบป้องกันและลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์แบบบูรณาการด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม การแก้ไขปัญหายาเสพติดแบบครบวงจรเพื่อสร้างสังคมให้น่าอยู่อย่างมีคุณภาพ การพัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่น่าอยู่สำหรับทุกคน ส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวและชุมชน บนความท้าทายของเทคโนโลยีและโรคอุบัติใหม่พัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาทางด้านสาธารณสุข ที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัดส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเพื่อให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น ส่งเสริมการพัฒนาชุมชน/พื้นที่ เชิงสร้างสรรค์ให้เป็นพื้นที่น่าอยู่สำหรับทุกคน การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชนเพื่อป้องกันโรคอุบัติใหม่

วัตถุประสงค์

๑. เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพรองรับการเปลี่ยนแปลงและสังคมมีความมั่นคงและสงบสุขอย่างยั่งยืน

๒. เพื่อพัฒนาการศึกษาทั้งในและนอกระบบ รวมทั้งการเสริมสร้างพัฒนาการเด็กทุกช่วงวัยเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓. พัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาทางด้านสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด

๔. ส่งเสริมการพัฒนาชุมชน/พื้นที่ เชิงสร้างสรรค์ให้เป็นพื้นที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ลำดับ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖-๒๕๗๐
๑	การพัฒนาคนของกลุ่มจังหวัดที่ครอบคลุมทุกมิติ	ดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) เพิ่มขึ้น	• อัตราการขยายตัวดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) ของกลุ่มจังหวัดเฉลี่ย ๕ ปี(๒๕๖๐ – ๒๕๖๕) ขยายตัวเฉลี่ย ๐.๐๑๖๖๒ ต่อปี	ดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๐๒ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับการศึกษาและคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม
๒. เสริมสร้างคุณภาพชีวิต สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคม แก้ไขปัญหาคนยากจนข้ามรุ่น
๓. เสริมสร้างและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด
๔. พัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

แผนงานโครงการ

๑. แผนงานสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคม แก้ไขปัญหาคนจนข้ามรุ่น
๑.๑ โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน สังคมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงเพื่อความอยู่ดีมีสุข
๑.๒ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจน เสริมสร้างคุณภาพชีวิต ส่งเสริมอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาคนยากจนข้ามรุ่น
๑.๓ โครงการเสริมสร้างและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด
๒. แผนงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัย
๒.๑ โครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพิ่มศักยภาพในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม
๒.๒ โครงการพัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงาน (Up Skill) และผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อรองรับเศรษฐกิจมูลค่าสูง
๒.๓ โครงการพัฒนาศักยภาพและสุขภาวะผู้สูงอายุ

ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การอุตสาหกรรม การบริการและการท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต
ประเด็นประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน

<u>เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u>

<u>บทบาทของภาค</u> ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นฐานการผลิตการเกษตรทั้งข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง และเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่ดีที่สุดของประเทศ รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสม กับการเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยที่มีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น แต่ประสบปัญหาพื้นฐาน คือ คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจนและคุณภาพชีวิต ประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก และดินคุณภาพต่ำ ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ

<u>ทิศทางการพัฒนาภาค</u> การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือกำหนดทิศทางการพัฒนาตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeast Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ๓G ได้แก่

(๑) การเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green) เน้นส่งเสริมเกษตรปลอดภัย เกษตร อินทรีย์ขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจ สีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) และการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน

(๒) การเป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน (Gate) ใช้โอกาสจากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์

(๓) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน(Growth) ใช้องค์ความรู้เทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สนับสนุนการพัฒนาศูนย์กลางบริการทาง การแพทย์พัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ท่องเที่ยวชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย

๓. <u>เป้าหมายรวม</u>

๓.๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

๓.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficent) ในการกระจายรายได้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

๔. <u>แนวทางการพัฒนา</u>

๔.๑ พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ

๔.๒ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา

๔.๓ พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน

๔.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงระหว่างเมือง

๔.๕ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน

๔.๖ ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๒.๓.๕ ประเด็นการพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

<u>เป้าหมายการพัฒนา</u>

“มหานครน่าอยู่ สังคมสุขภาวะที่ดี ศูนย์กลางเศรษฐกิจเชื่อมโยงภูมิภาค”

พันธกิจ

๑. พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

๒. พัฒนาขีดความสามารถด้านสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่งเสริมการค้าการลงทุน และการบริการเพื่อยกระดับรายได้ของประชาชน

๓. ส่งเสริมการพัฒนาด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมมูลค่าสูง

เป้าประสงค์ : เพื่อยกระดับรายได้ของชาวจังหวัดขอนแก่นที่อยู่ในระบบเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เกิดการกระจายรายได้และลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ ส่งเสริมสร้างความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร และการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร พร้อมทั้งต่อยอดผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง (Bio Economy) โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่และแนวทางตามโมเดลเศรษฐกิจใหม่เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG) รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ให้เป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ (NeEC) เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจของจังหวัดและเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดด้านการเกษตร เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒

(๒) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

(๓) จำนวนโรงงานที่ได้รับใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว เพิ่มขึ้น ๑๐ โรงงานต่อปี

(๔) มีการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่จำนวน ๒ โครงการต่อปี

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม (BCG) เพื่อการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม ภาคการเกษตร

๒. การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสินค้า OTOP และ SMEs

๓. การส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมนิเวศน์ให้มีมูลค่าสูง

๔. การส่งเสริมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการค้าการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงภูมิภาค

เป้าประสงค์ : เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดการท่องเที่ยวจังหวัดแบบองค์รวม โดยบูรณาการกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และวัฒนธรรมให้มีความหลากหลาย และเป็นเส้นทางการท่องเที่ยว (Route) ที่มีความดึงดูดใจ และสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภูมิภาคและต่างประเทศได้ โดยใช้ประโยชน์จากที่ตั้งภูมิศาสตร์ของจังหวัดขอนแก่น การลงทุนพัฒนาโครงข่ายคมนาคมและกรอบความร่วมมือกับเพื่อนบ้าน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(๑) รายได้จากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘

(๒) จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘

(๓) จำนวนนักเดินทาง MICE เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีวัฒนธรรมชุมชนเชิงสร้างสรรค์

๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

๓. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สุขภาพ ความงาม และการแพทย์แผนไทย

๔. การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเมืองแห่งการประชุมสัมมนา (Meeting, Incentive, Travel, Conventions, Exhbition : MICE City)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อการพัฒนาขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ

<u>เป้าประสงค์</u> : เพื่อพัฒนาจังหวัดขอนแก่นอัจฉริยะให้ครอบคลุมทุกอำเภอ โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและชาญลาดนการยกระดับการบริการจัดการจังหวัดในมิติต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาเศรษฐกิจ การคมนาคมขนส่ง การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม การใช้ชีวิตประจำวันของประชาชน และการบริหารจัดการเมือง รวมทั้ง การส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคร ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญที่จะทำให้ปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดขอนแก่น แบบพลิกโฉมเร่งด่วน (Khonkaen Transformation)

<u>ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</u>

(๑) มูลค่าการลงทุนในจังหวัดขอนแก่น เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓

(๒) มีนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ช่วยบริหารจัดการและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนชาวจังหวัดขอนแก่น จำนวน ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการต่อปี

(๓) จำนวนพื้นที่หรือเขตอำเภอที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองอัจฉริย ไม่น้อยกว่า ๕ อำเภอ

<u>แนวทางการพัฒนา</u>

๑. การพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจ ของจังหวัด

๒. การส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการ แก่ประชาชน ทุกกลุ่ม

๓. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจราจรและขนส่งอัจฉริยะ การโทรคมนาคม สื่อสาร และดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนในพื้นที่ และยกระดับ คุณภาพชีวิตประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน

<u>เป้าประสงค์</u> : เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดระบบประกันสังคมด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และสุขภาพ สิทธิการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐาน ให้ครอบคลุมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพในทุกช่วงวัย และการส่งเสริมการจัดการสุขภาวะที่ดี โดยการส่งเสริมการพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยโดยใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมสมัยใหม่และให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมสุขภาวะที่ดี ได้ด้วยตัวเอง รวมทั้ง สนับสนุนให้ชุมชน หมู่บ้านเป็นแหล่งบ่มเพาะจิตสำนึกการมีสุขภาพดี จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เป็นมิตรต่อสุขภาพและเอื้อต่อการมีกิจกรรมสำหรับยกระดับสุขภาวะสังคม

<u>ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</u>

(๑) ดัชนีการพัฒนาคนจังหวัดขอนแก่น ไม่เกินลำดับที่ ๒๕ ของประเทศ

(๒) ร้อยละของประชาชนที่ได้รับจัดสวัสดิการที่ครอบคลุม และการพัฒนาทักษะอาชีพครอบคลุมร้อยละ ๗๕

(๓) อายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดีของประชากรจังหวัดขอนแก่น (อายุเฉลี่ย) ไม่น้อยกว่า ๗๕ ปี

<u>แนวทางการพัฒนา</u>

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้มีสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดี

๒. การส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาทักษะด้านการประกอบอาชีพให้มีรายได้ อย่างยั่งยืน

๓. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

<u>เป้าประสงค์</u> เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และพัฒนาพื้นที่สีเขียวในเขตชุมชนเมืองและชนบท เพื่อการพักผ่อนหย่อนในและการเรียนรู้ทางธรรมชาติ สร้างความมั่นรคงด้านน้ำ

โดยจัดให้มีน้ำอย่างเพียงพอ ส่งเสริมมาตรการเชิงนโยบายและการรณรงค์เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อลดปริมาณขยะ รวมทั้งการลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการสร้างฝุ่นละอองในอากาศที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ สนับสนุนให้มีการบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วนในการเตรียมความพร้อมเผชิญเหตุภัยพิบัติ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(๑) จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรที่ได้รับแหล่งน้ำเกื้อหนุนเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๐,๐๐๐ ไร่/ปี ภายในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๗๐

(๒) ขยะมูลฝอยชุมชน และของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๗๕

(๓) จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ๔,๐๐๐ ไร่ต่อปี

(๔) จำนวนกิจกรรมการป้องกัน การลดผลกระทบ และการปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไม่น้อยกว่า ๓ กิจกรรมต่อปี

แนวทางการพัฒนา

๑. การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

๒. การดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๓. การอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

๔. การป้องกัน การลดผลกระทบ และการปรับตัวเพื่อลดภัยพิบัติทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีส่วนร่วม

เป้าประสงค์

เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ชาวจังหวัดขอนแก่น โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีและการบังคับใช้กฎหมายให้ครอบคลุมทุกมิติ มีการบริหารจัดการแก้ไขปัญหายาเสพติดตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำอย่างเป็นระบบ ให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การเตรียมการรับมือและการฟื้นฟู เพื่อลดความเสี่ยงและการสูญเสียจากสาธารณภัย รวมทั้งการสร้างความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยให้ทุกภาคส่วนมีสาวมร่วมในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสร้างความรักสามัคคี ปรองดองในทุกระดับ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(๑) อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางบกลดลง ร้อยละ ๕

(๒) พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยลดลง ร้อยละ ๕

(๓) ร้อยละการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ (คดีที่รับแจ้ง)

(๔) จำนวนการจัดกิจกรรมสร้างคามรู้ ความเข้าใจถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติไม่น้อยกว่า ๑๐๐ กิจกรรม

(๕) การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จำนวนหมู่บ้านสีแดงลดลง ร้อยละ ๓

แนวทางการพัฒนา

๑. การป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติภัยทางถนน

๒. การป้องกันและลดการสูญเสียจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ

๓. การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในสังคม

๔. การปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ ๕. การป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

๒.๓.๖ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดขอนแก่น

วิสัยทัศน์

“ขอนแก่นเมืองแห่งสุขภาวะ นวัตกรรมยั่งยืน และศูนย์กลางแห่งอนาคตภาคอีสาน”

๗.๑ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๑ โครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาเมือง

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๒ ความปลอดภัยและคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชน

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๓ การศึกษาและพัฒนาทักษะทุนมนุษย์

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๔ สุขภาวะและระบบดูแลทุกช่วงวัย

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๕ เกษตรยั่งยืนและเศรษฐกิจฐานราก

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๖ นวัตกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๗ ทรัพยากรธรรมชาติและรับมือภูมิอากาศ

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๘ ธรรมาภิบาลและการบริหารท้องถิ่นสมัยใหม่

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๑ โครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาเมือง

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๑.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย

• พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (ถนน สะพาน ทางเดินเท้า) ให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย

• จัดระบบไฟฟ้าสาธารณะและไฟส่องสว่างให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

• พัฒนาระบบระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วมเชิงป้องกัน

• บำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๑.๒ พัฒนาระบบน้ำสะอาดและสุขาภิบาล

• จัดให้มีระบบประปาที่สะอาดได้มาตรฐานครอบคลุมทุกครัวเรือน

• พัฒนาระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนก่อนปล่อยสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ

• ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำระดับชุมชนแบบมีส่วนร่วม

• พัฒนาแหล่งน้ำสำรองเพื่อรองรับภาวะภัยแล้ง

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๑.๓ พัฒนาระบบขนส่งที่เชื่อมโยง

• พัฒนาและเชื่อมโยงระบบขนส่งสาธารณะระหว่างพื้นที่

• ส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานรองรับยานยนต์ไฟฟ้า (EV Infrastructure)

• พัฒนาเส้นทางจักรยานและทางเดินเท้าที่ปลอดภัย

• เชื่อมโยงโครงข่ายถนนระหว่าง อปท. ที่มีเขตติดต่อกัน

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๑.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล

• ขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

• จัดให้มี Wi-Fi สาธารณะในพื้นที่ชุมชนและสถานที่ราชการ

• ติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดอัจฉริยะในพื้นที่เสี่ยง

• พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับเมืองอัจฉริยะ (Smart City Infrastructure

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๒ ความปลอดภัยและคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชน

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๒.๑ เสริมสร้างความปลอดภัยสาธารณะแบบมีส่วนร่วม

• สร้างระบบเฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัยในชุมชนโดยประชาชนมีส่วนร่วม

• พัฒนาเครือข่ายอาสาสมัครรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (อรบ.)

• ติดตั้งและบริหารจัดการระบบกล้องวงจรปิดอัจฉริยะ

• ส่งเสริมการลดอุบัติเหตุทางถนนด้วยมาตรการเชิงรุก

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๒.๒ ป้องกัน บำบัด และแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างบูรณาการ

• บูรณาการการป้องกันยาเสพติดตั้งแต่ระดับครอบครัวและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
• สนับสนุนระบบบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่
• สร้างสภาพแวดล้อมชุมชนที่ไม่เอื้อต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด
• พัฒนาพื้นที่สร้างสรรค์และกิจกรรมทางเลือกสำหรับเยาวชน

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๒.๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

• จัดทำแผนรับมือภัยพิบัติระดับตำบลที่ปฏิบัติได้จริง
• พัฒนาศักยภาพทีมกู้ภัยและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
• จัดซักซ้อมแผนอพยพและรับมือภัยพิบัติอย่างสม่ำเสมอ
• สร้างและบริหารจัดการศูนย์พักพิงฉุกเฉินที่พร้อมใช้งาน

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๒.๔ พัฒนาระบบเตือนภัยและการสื่อสารฉุกเฉิน

• พัฒนาระบบแจ้งเตือนภัยล่วงหน้าที่ครอบคลุมทุกพื้นที่เสี่ยง
• สร้างช่องทางการสื่อสารฉุกเฉินที่ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย
• บูรณาการข้อมูลภัยพิบัติกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
• ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการติดตามและแจ้งเตือนสถานการณ์ภัย

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๒.๕ ส่งเสริมวินัยสังคมและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

• ส่งเสริมวัฒนธรรมการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบสังคม
• สร้างกลไกไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในชุมชนโดยไม่ต้องพึ่งกระบวนการยุติธรรม
• ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม
• สร้างเครือข่ายชุมชนเข้มแข็งในการดูแลกันและกัน

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๓ การศึกษาและพัฒนาทักษะทุนมนุษย์

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๓.๑ พัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยและขั้นพื้นฐาน

• ยกระดับมาตรฐานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีคุณภาพและครอบคลุม
• ส่งเสริมโภชนาการและพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัยของเด็กปฐมวัย
• พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะสูง
• ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาระหว่างเมืองและชนบท

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๓.๒ ส่งเสริมทักษะดิจิทัลและการรับมือยุค AI

• พัฒนาทักษะดิจิทัลพื้นฐานให้แก่ประชาชนทุกกลุ่มวัย
• ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย
• สร้างความรู้เท่าทันสื่อและการรู้เท่าทันข้อมูลข่าวสาร (Media Literacy)
• พัฒนาทักษะการเขียนโปรแกรมและความคิดเชิงคำนวณสำหรับเยาวชน

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๓.๓ พัฒนาทักษะอาชีพที่ตอบโจทย์ตลาดแรงงานอนาคต

• จัดหลักสูตรพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
• ส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะใหม่ (Reskill / Upskill) สำหรับแรงงาน
• สร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา อปท. และภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคน
• ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระและการเป็นผู้ประกอบการรายย่อย

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๓.๔ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการศึกษานอกระบบ

• พัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนที่ทันสมัยและเข้าถึงได้ง่าย
• ส่งเสริมการเรียนรู้ออนไลน์และการศึกษาทางไกลสำหรับทุกคน
• พัฒนาห้องสมุดชุมชนและศูนย์การเรียนรู้ดิจิทัล
• จัดโปรแกรมการเรียนรู้เฉพาะสำหรับผู้สูงอายุในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๓.๕ เสริมสร้างสุขภาพจิตและทักษะชีวิต

• ส่งเสริมสุขภาพจิตและทักษะการจัดการอารมณ์สำหรับเด็กและเยาวชน
• พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง
• สร้างทักษะชีวิตและภูมิคุ้มกันในการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลง
• ป้องกันและแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของเด็กและเยาวชน

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๓.๖ สืบสานและต่อยอดภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

• อนุรักษ์และถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอีสาน
• บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับการเรียนรู้สมัยใหม่
• ส่งเสริมให้เยาวชนเป็นผู้สืบทอดและต่อยอดมรดกทางวัฒนธรรม
• สร้างพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับการแสดงออกทางวัฒนธรรมและศิลปะ

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๔ สุขภาวะและระบบดูแลทุกช่วงวัย

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๔.๑ พัฒนาระบบสาธารณสุขมูลฐานที่เข้มแข็งและทั่วถึง

• เสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบสาธารณสุขปฐมภูมิในชุมชน
• พัฒนาศักยภาพอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)
• สนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจสาธารณสุขสู่ท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ
• พัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๔.๒ สร้างระบบดูแลผู้สูงอายุและกลุ่มเปราะบางอย่างครอบคลุม

• พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน (Home Care) ที่มีคุณภาพและครอบคลุม
• สนับสนุนการพัฒนาและรับรองมาตรฐานผู้ดูแลผู้สูงอายุ (Caregiver)
• สร้างศูนย์ดูแลผู้สูงอายุกลางวัน (Day Care) ระดับชุมชน
• พัฒนาระบบติดตามและดูแลผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียวเชิงรุก

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๔.๓ ส่งเสริมการป้องกันโรคและการสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก

• รณรงค์และส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพที่ดีในทุกกลุ่มวัย
• สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดี (Healthy Setting)
• จัดระบบคัดกรองสุขภาพเชิงรุกและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง
• เตรียมความพร้อมรับมือโรคระบาดและโรคอุบัติใหม่

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๔.๔ ส่งเสริมสุขภาพจิตและคุณภาพชีวิตทางสังคม

• พัฒนาระบบดูแลสุขภาพจิตระดับชุมชน
• สร้างพื้นที่และกิจกรรมที่ส่งเสริมความสุขและความสัมพันธ์ในชุมชน
• ป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและชุมชน
• ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและป้องกันภาวะซึมเศร้าในผู้สูงอายุ

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๔.๕ ส่งเสริมและพัฒนาการแพทย์แผนไทยและภูมิปัญญาสุขภาพท้องถิ่น

• สนับสนุนการใช้สมุนไพรและการแพทย์แผนไทยในระบบสาธารณสุขชุมชน
• พัฒนาศูนย์การแพทย์แผนไทยและสุขภาพแบบองค์รวมในชุมชน
• อนุรักษ์และต่อยอดภูมิปัญญาด้านสุขภาพท้องถิ่น
• ส่งเสริมการผลิตและใช้สมุนไพรในครัวเรือนและชุมชน

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๔.๖ พัฒนาระบบสวัสดิการสังคมและหลักประกันชุมชน

• พัฒนาระบบสวัสดิการชุมชนที่ครอบคลุมทุกกลุ่มเปราะบาง
• สนับสนุนกองทุนสวัสดิการชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน
• พัฒนาระบบข้อมูลกลุ่มเปราะบางระดับชุมชนให้ถูกต้องและทันสมัย
• บูรณาการสวัสดิการระหว่าง อปท. หน่วยงานรัฐ และชุมชน

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๕ เกษตรยั่งยืนและเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๕.๑ ส่งเสริมเกษตรยั่งยืนและเกษตรมูลค่าสูง

• ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน
• พัฒนาเกษตรมูลค่าสูงที่ตอบสนองความต้องการตลาดทั้งในและต่างประเทศ
• ลดต้นทุนการผลิตด้วยการใช้ปัจจัยการผลิตที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
• ส่งเสริมการเกษตรแบบผสมผสานและระบบวนเกษตร

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๕.๒ พัฒนาระบบน้ำเพื่อการเกษตรและการบริหารจัดการดิน

• สนับสนุนการพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรโดยชุมชน
• ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีประหยัดน้ำในการเกษตร (Smart Irrigation)
• ฟื้นฟูและอนุรักษ์คุณภาพดินเพื่อการเกษตรระยะยาว
• แก้ไขปัญหาดินเค็มและน้ำเค็มในพื้นที่เกษตรเฉพาะ

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๕.๓ ส่งเสริมการแปรรูปและการสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิต

• สนับสนุนการแปรรูปผลผลิตเกษตรในชุมชนให้ได้มาตรฐาน
• พัฒนาบรรจุภัณฑ์และตราสินค้าชุมชนที่มีเอกลักษณ์
• ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ที่แข่งขันได้
• เชื่อมโยงห่วงโซ่คุณค่าจากเกษตรกรถึงผู้บริโภค

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๕.๔ พัฒนาระบบตลาดและช่องทางการจำหน่ายที่หลากหลาย

• พัฒนาตลาดชุมชนและตลาดเกษตรกรในพื้นที่
• ส่งเสริมการค้าออนไลน์และการตลาดดิจิทัลสำหรับสินค้าชุมชน
• สนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตรและสินค้าชุมชนสู่ตลาดภูมิภาค

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๕.๕ เสริมสร้างความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์

• พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์
• สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งทุนและสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำสำหรับชุมชน
• ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน
• พัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการและการบริหารธุรกิจชุมชน

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๕.๖ ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ฐานวัฒนธรรม

• พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่เชื่อมโยงวัฒนธรรมและธรรมชาติ
• ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและวิถีชีวิต (Agro-Tourism)
• สร้างเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนที่เชื่อมโยงระหว่าง อปท
• พัฒนามัคคุเทศก์ชุมชนและบริการต้อนรับนักท่องเที่ยวโดยชุมชน

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๖ นวัตกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๖.๑ ส่งเสริม Smart City และนวัตกรรมการบริหารท้องถิ่น

• นำเทคโนโลยีมาพัฒนาบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
• พัฒนาระบบข้อมูลเมืองอัจฉริยะเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ
• ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้นวัตกรรมระหว่าง อปท.
• เชื่อมโยงเครือข่าย Smart City กับมหาวิทยาลัยและภาคเอกชน

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๖.๒ ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาท้องถิ่น

• สนับสนุนการใช้ Drone และเทคโนโลยีสำรวจในการบริหารพื้นที่
• ส่งเสริมการใช้ IoT (Internet of Things) ในการจัดการสาธารณูปโภค
• พัฒนาแอปพลิเคชันและแพลตฟอร์มดิจิทัลบริการประชาชน
• นำ AI และ Big Data มาใช้ในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาท้องถิ่น

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๖.๓ พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์บนฐานอัตลักษณ์อีสาน

• ส่งเสริมอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่อิงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมอีสาน
• พัฒนาผลิตภัณฑ์ดีไซน์และงานหัตถกรรมที่มีมูลค่าสูง
• สนับสนุนเศรษฐกิจดิจิทัลและ Content Creator ในชุมชน
• สร้างพื้นที่บ่มเพาะธุรกิจสร้างสรรค์ (Creative Hub) ในระดับท้องถิ่น

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๖.๔ ส่งเสริมพลังงานสะอาดและเทคโนโลยีสีเขียว

• ส่งเสริมการติดตั้งพลังงานแสงอาทิตย์ในอาคารสาธารณะและชุมชน
• พัฒนาระบบจัดการพลังงานอัจฉริยะในระดับท้องถิ่น
• สนับสนุนการใช้วัสดุและเทคโนโลยีก่อสร้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
• ส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ในชุมชน

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๖.๕ เสริมสร้างระบบนิเวศนวัตกรรมท้องถิ่น

• เชื่อมโยงเครือข่ายนวัตกรรมท้องถิ่นกับสถาบันการศึกษาและภาคเอกชน
• สนับสนุนการทดลองนวัตกรรมในระดับพื้นที่ (Sandbox)
• พัฒนากลไกการระดมทุนสำหรับนวัตกรรมชุมชน
• ส่งเสริมการสร้างสรรค์และการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๗ ทรัพยากรธรรมชาติและรับมือภูมิอากาศ

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๗.๑ บริหารจัดการและฟื้นฟูทรัพยากรน้ำอย่างบูรณาการ

• อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติในระดับชุมชน
• ขุดลอกและบำรุงรักษาแหล่งน้ำสำคัญที่ตื้นเขินอย่างเร่งด่วน
• พัฒนาระบบกักเก็บน้ำชุมชนเพื่อรับมือภาวะภัยแล้ง
• บริหารจัดการน้ำแบบลุ่มน้ำบูรณาการข้าม อปท.

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๗.๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ

• ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชนและป่าเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง
• อนุรักษ์และขยายพื้นที่ป่าชุมชนโดยชุมชนมีส่วนร่วม
• ฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในระดับท้องถิ่น
• สร้างระบบป้องกันและเฝ้าระวังไฟป่าโดยชุมชน

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๗.๓ พัฒนาระบบจัดการขยะและของเสียอย่างครบวงจร

• สร้างระบบคัดแยกขยะต้นทางที่มีประสิทธิภาพในทุกชุมชน
• พัฒนาระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่ครอบคลุมทุกพื้นที่อย่างถูกหลักวิชาการ
• ส่งเสริมธนาคารขยะและระบบรีไซเคิลในชุมชน
• ลดปริมาณขยะอินทรีย์ด้วยการทำปุ๋ยหมักและก๊าซชีวภาพ

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๗.๔ ลดมลพิษทางอากาศและปัญหา PM๒.๕

• สร้างมาตรการและทางเลือกทดแทนการเผาในที่โล่งอย่างเป็นรูปธรรม
• ส่งเสริมการจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอย่างสร้างสรรค์
• พัฒนาระบบติดตามและแจ้งเตือนคุณภาพอากาศระดับพื้นที่
• สร้างแผนเผชิญเหตุในช่วงวิกฤต PM๒.๕ ระดับชุมชน

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๗.๕ ปรับตัวและลดความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

• จัดทำแผนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับท้องถิ่น
• ประเมินและจัดการความเสี่ยงพื้นที่เสี่ยงภัยแล้งและน้ำท่วม
• พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ทนทานต่อสภาพภูมิอากาศสุดขีด
• สนับสนุนเกษตรกรในการปรับเปลี่ยนพืชและวิธีการเกษตรรับมือภูมิอากาศ

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๗.๖ ส่งเสริมการลดก๊าซเรือนกระจกและเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ

• ส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในชุมชนและองค์กร
• สนับสนุนการดำเนินงานด้านคาร์บอนเครดิตในระดับชุมชน
• ปรับปรุงอาคารสถานที่ราชการให้ประหยัดพลังงาน
• สร้างจิตสำนึกและวัฒนธรรมการลดคาร์บอนในชุมชน

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๘ ธรรมาภิบาลและการบริหารท้องถิ่นสมัยใหม่

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๘.๑ เสริมสร้างธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการบริหาร

• พัฒนาระบบการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะอย่างครบถ้วนและทันสมัย
• เสริมสร้างจริยธรรมและป้องกันการทุจริตในองค์กร
• พัฒนาระบบตรวจสอบการใช้งบประมาณที่ประชาชนมีส่วนร่วม
• สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ยึดประโยชน์สาธารณะเป็นหลัก

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๘.๒ พัฒนาระบบบริการสาธารณะดิจิทัลที่สะดวกและทั่วถึง

• พัฒนาระบบบริการออนไลน์ที่ลดขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ
• สร้างช่องทางการสื่อสารและรับเรื่องร้องเรียนแบบดิจิทัล
• พัฒนาระบบติดตามสถานะการให้บริการที่ประชาชนตรวจสอบได้
• บูรณาการระบบข้อมูลระหว่าง อปท. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๘.๓ บริหารจัดการด้วยข้อมูลและการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์

• พัฒนาระบบฐานข้อมูลชุมชนที่ถูกต้อง ครบถ้วน และทันสมัย
• นำข้อมูลมาใช้ในการวางแผน ตัดสินใจ และติดตามผลอย่างจริงจัง
• พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นที่วัดผลได้
• เชื่อมโยงข้อมูลการพัฒนากับระบบระดับจังหวัดและประเทศ

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๘.๔ พัฒนาสมรรถนะบุคลากรท้องถิ่นสู่มืออาชีพ

• พัฒนาทักษะและสมรรถนะบุคลากรให้ตอบโจทย์ภารกิจยุคใหม่
• สร้างระบบจูงใจและรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพ
• ส่งเสริมการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่าง อปท.
• พัฒนาผู้นำท้องถิ่นรุ่นใหม่ที่มีวิสัยทัศน์และทักษะการบริหารสมัยใหม่

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๘.๕ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง

• พัฒนากระบวนการรับฟังความคิดเห็นที่ครอบคลุมทุกกลุ่มประชากร
• สร้างช่องทางการมีส่วนร่วมที่หลากหลายทั้งออนไลน์และออฟไลน์
• ส่งเสริมบทบาทของสภาพลเมืองและภาคประชาสังคมในการพัฒนาท้องถิ่น
• สร้างความรู้และความเข้าใจของประชาชนต่อบทบาทและภารกิจของ อปท.

กลยุทธ์/แนวทางที่ ๘.๖ เสริมสร้างความร่วมมือและบูรณาการระหว่าง อปท.

• พัฒนากลไกความร่วมมือระหว่าง อปท. ในการจัดการปัญหาร่วม
• สร้างระบบการจัดซื้อจัดจ้างร่วมเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพ
• พัฒนาโครงการและบริการสาธารณะร่วมกันในระดับ Cluster
• เชื่อมโยงการทำงานกับ อบจ. จังหวัด และหน่วยงานรัฐอื่นอย่างบูรณาการ

๒.๔ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวนโครงการ
๑	โครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาเมือง	๑.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย ๑.๒ พัฒนาระบบน้ำสะอาดและสุขาภิบาล ๑.๓ พัฒนาระบบขนส่งที่เชื่อมโยง ๑.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล	-ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงน้ำประปาสะอาดและปลอดภัย -ประสิทธิภาพและกำลังการผลิตของระบบบำบัดน้ำเสีย -การติดตั้งระบบกล้องวงจรปิด (CCTV) และความปลอดภัย	๑๑๑
๒	ความปลอดภัยและคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชน	๒.๑ เสริมสร้างความปลอดภัยสาธารณะแบบมีส่วนร่วม ๒.๒ ป้องกัน บำบัด และแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างบูรณาการ ๒.๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ความเป็นอยู่และความปลอดภัยในพื้นที่ ครอบคลุมการจัดการมลพิษ ความสะอาด และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๘
๓	การศึกษาและพัฒนาทักษะทุนมนุษย์	๓.๑ พัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยและขั้นพื้นฐาน ๓.๒ สืบสานและต่อยอดภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น	เกณฑ์วัดคุณภาพการศึกษา สุขภาพและศักยภาพของคน	๒๖
๔	สุขภาวะและระบบดูแลทุกช่วงวัย	๔.๑ สร้างระบบดูแลผู้สูงอายุและกลุ่มเปราะบางอย่างครอบคลุม	เกณฑ์ประเมินสุขภาพและแนวทางการดูแลประชาชนตั้งแต่แม่ตั้งครรภ์ วัยเด็ก วัยเรียน วัยรุ่น วัยทำงาน จนถึงผู้สูงอายุ	๗

๒.๔ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวนโครงการ
๕	เกษตรยั่งยืนและเศรษฐกิจฐานราก	๕.๑ ส่งเสริมเกษตรยั่งยืนและเกษตรมูลค่าสูง	สินค้าเกษตรปลอดภัยเกษตร	๔
๖	นวัตกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์	๖.๑ ส่งเสริมพลังงานสะอาดและเทคโนโลยีสีเขียว ๖.๒ ส่งเสริมการติดตั้งพลังงานแสงอาทิตย์ในอาคารสาธารณะและชุมชน	ส่งเสริมนวัตกรรมท้องถิ่น	-
๗	ทรัพยากรธรรมชาติและรับมือภูมิอากาศ	๗.๑ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ ๗.๒ พัฒนาระบบจัดการขยะและของเสียอย่างครบวงจร	-ความสามารถในการป้องกันหรือปรับตัวต่อภัยพิบัติและความเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ -ปริมาณขยะมูลฝอยที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี	๕
๘	ธรรมาภิบาลและการบริหารท้องถิ่นสมัยใหม่	๘.๑ บริหารจัดการด้วยข้อมูลและการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ ๘.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง	การเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นและประชาคมท้องถิ่น	๙

๒.๕ จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่นในประเด็นการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)						
		ปี ๗๑-๗๕	ปี ๗๑	ปี ๗๒	ปี ๗๓	ปี ๗๔	ปี ๗๕
(๑)ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๑ โครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาเมือง	การจัดบริการสาธารณะด้านการคมนาคมและการอุปโภคบริโภคให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว และทั่วถึง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต	**๒๔๓**	๕๙	๕๓	๕๒	๔๐	๓๙
(๒) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๒ ความปลอดภัยและคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชน	การสร้างเมืองและชุมชนให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พร้อมทั้งมีสิ่งแวดล้อมที่ดี น่าอยู่ ปราศจากมลพิษ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน	**๔๐**	๘	๘	๘	๘	๘
(๓) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๓ การศึกษาและพัฒนาทักษะทุนมนุษย์	มุ่งเน้นยกระดับคุณภาพคนทุกช่วงวัยให้มีความรู้ทักษะที่ทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน รวมถึงการเตรียมความพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในอนาคต	**๑๓๐**	๒๖	๒๖	๒๖	๒๖	๒๖
(๔) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๔ สุขภาวะและระบบดูแลทุกช่วงวัย	มุ่งสร้างเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มอายุ ทั้งเด็ก เยาวชน วัยทำงาน และผู้สูงอายุ มีสุขภาพกายและใจที่ดี เข้าถึงบริการสาธารณสุขและระบบสวัสดิการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืนในชุมชน	**๓๕**	๗	๗	๗	๗	๗

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)						
		ปี ๗๑-๗๕	ปี ๗๑	ปี ๗๒	ปี ๗๓	ปี ๗๔	ปี ๗๕
(๕) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๕ เกษตรยั่งยืนและเศรษฐกิจฐานราก	เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองได้ ยกระดับรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความมั่นคงทางอาหาร โดยเน้นการพัฒนาฐานรากการผลิตทางการเกษตรและเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นให้เข้มแข็ง	**๒๐**	๔	๔	๔	๔	๔
(๖) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๖ นวัตกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์	การยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของชุมชน โดยนำภูมิปัญญา, เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์มาต่อยอดสินค้า บริการ และการท่องเที่ยว เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงขึ้น, กระจายรายได้สู่ชุมชน และขับเคลื่อนการเติบโตอย่างยั่งยืน	**๐**	๐	๐	๐	๐	๐
(๗) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๗ ทรัพยากรธรรมชาติและรับมือภูมิอากาศ	มุ่งเน้นการสร้างความสมดุลทางสิ่งแวดล้อม การเพิ่มพื้นที่สีเขียว การลดก๊าซเรือนกระจก และการเพิ่มศักยภาพของชุมชนในการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติจากสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง โดยขับเคลื่อนผ่านการบริหารท้องถิ่นสมัยใหม่ที่โปร่งใสและมีส่วนร่วม	**๒๕**	๕	๕	๕	๕	๕
(๘) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๘ ธรรมาภิบาลและการบริหารท้องถิ่นสมัยใหม่	การส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการเมืองให้มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีประสิทธิภาพ และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจบริหารงานท้องถิ่นอย่างแท้จริง	**๔๕**	๙	๙	๙	๙	๙

๒.๖ การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๑	(๑) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๑ โครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาเมือง	ใช้แนวคิด SWOT Analysis /PDCA (Plan-Do-Chek-Act) วางแผน ปฏิบัติ ตรวจสอบ แก้ไข วิเคราะห์จากความต้องการ พื้นฐานของประชาชน การขยายตัวของชุมชน ระบบคมนาคม การเข้าถึง สาธารณูปโภค และการ บริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ	ถนน ระบบระบายน้ำแหล่งน้ำ และไฟฟ้ายังมีความจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตร	ระบบสาธารณูปการและสาธารณูปโภคยังไม่ทั่วถึง
๒	(๒) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ที่ ๒ ความปลอดภัยและคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชน	หลักการป้องกันก่อนเกิด เหตุ เน้นการเฝ้าระวัง การ ประเมินความเสี่ยง และการเตรียมความพร้อมเพื่อลด ความสูญเสีย	การจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การ ฝึกซ้อมแผนการเตรียม บุคลากร เครื่องมือและระบบ แจ้งเตือนภัย	ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินมากขึ้น ลดความสูญเสียจากอุบัติเหตุ ภัยธรรมชาติ และเหตุสาธารณภัย

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๓	(๓) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๓ การศึกษาและพัฒนาทักษะทุนมนุษย์	วิเคราะห์จาก คุณภาพ การศึกษา การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา และการ เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	การศึกษาต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับสังคมยุคใหม่และเศรษฐกิจดิจิทัล	เด็กมีพัฒนาการเหมาะสมและพร้อมเข้า สู่การศึกษา
๔	(๔) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๔ สุขภาวะและระบบดูแลทุกช่วงวัย	การเข้าถึงบริการสุขภาพ อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ให้ประชาชนทุกกลุ่มได้รับ บริการที่มีมาตรฐาน	การส่งเสริมและพัฒนาการ ดำเนินงานด้านสาธารณสุข อย่างมีคุณภาพ เป็นการยกระดับระบบบริการสุขภาพ ให้มีประสิทธิภาพครอบคลุม ทั้งการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสุขภาพ	ระบบบริการสาธารณสุขมีประสิทธิภาพและได้รับ ความเชื่อมั่นจากประชาชน
๕	(๕) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๕ เกษตรยั่งยืนและเศรษฐกิจฐานราก	การสร้างระบบการเกษตรที่สมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ เพื่อให้เกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว	การสร้างความมั่นคงทางอาหาร ลดรายจ่ายในครัวเรือน และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ	การทำเกษตรอินทรีย์หรือเกษตรเชิงนิเวศช่วยลดการใช้สารเคมีและปุ๋ยเคมีจากต่างประเทศ ทำให้ต้นทุนการผลิตลดลง

๒.๖ การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๖	(๖) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ที่ ๖ นวัตกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์	กระบวนการประเมินและต่อยอด สินทรัพย์ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญา หรือความคิดสร้างสรรค์ ให้กลายเป็นสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจเชิงพาณิชย์ โดยผสานเข้ากับ เทคโนโลยีและนวัตกรรม	เศรษฐกิจเติบโตผ่านการนำทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และประวัติศาสตร์ มาผสานเข้ากับนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	การเปลี่ยนสินค้าทั่วไปหรือทุนทางวัฒนธรรม (Cultural Capital) ให้มีมูลค่าสูงขึ้นผ่านการออกแบบเทคโนโลยี
๗	(๗) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ที่ ๗ ทรัพยากรธรรมชาติและรับมือภูมิอากาศ	การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม คุ้มค่า และไม่ ส่งผลกระทบต่อ ความสามารถในการฟื้นตัว ของธรรมชาติ สร้างความรู้ ความเข้าใจ และส่งเสริมให้ประชาชน ร่วมคัดแยกและลดขยะ ตั้งแต่ต้นทาง	สร้างความสมดุลให้กับระบบนิเวศ โดยเน้นการจัดการทรัพยากร เช่น ป่าไม้ น้ำ ดิน และสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างเหมาะสม การจัดการขยะอย่างเป็นระบบตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทางได้แก่ การลดการเกิดขยะ การคัดแยกขยะในครัวเรือน การเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บรวบรวม การขนส่ง และการกำจัดด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ	ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการดูแลและใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม ลดปริมาณขยะตกค้างในชุมชนและพื้นที่สาธารณะลดปัญหามลพิษทางดิน น้ำ และอากาศจากการกำจัดขยะที่ไม่ถูกต้อง
๘	(๘) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ที่ ๘ ธรรมาภิบาลและการบริหารท้องถิ่นสมัยใหม่	หลักการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบงาน โครงสร้างองค์กร และกระบวนการทำงานให้มีความคล่องตัว และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน	การพัฒนาองค์กรและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีเป็น ปัจจัยสำคัญในการยกระดับประสิทธิภาพของหน่วยงานภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	องค์กรมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้บุคลากรมีศักยภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น

๒.๗ สรุปรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๑ โครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาเมือง	๑. ก่อสร้างถนนให้ได้มาตรฐาน	๑. มีถนนที่มีประสิทธิภาพในการใช้สัญจร	กองช่าง
			๒. มีถนนมาตรฐานเป็นถนน คสล.และถนนแอสฟัลท์ติกคอนกรีต	กองช่าง
		๒.ขยายเขต/ติดตั้งไฟส่องสว่างให้เพียงพอ	๑. ประชาชนต้องได้รับความปลอดภัยจากการสัญจรในพื้นที่	กองช่าง
			๒. ถนนที่รับผิดชอบต้องมีแสงสว่างที่เพียงพอต่อการเดินทางกลางคืน	กองช่าง
๒	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ที่ ๒ ความปลอดภัยและคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชน	การสร้างเมืองและชุมชนให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พร้อมทั้งมีสิ่งแวดล้อมที่ดี น่าอยู่ ปราศจากมลพิษ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน	ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่มีอาชญากรรม การลักขโมย หรือยาเสพติด การเตรียมพร้อมรับมือเหตุฉุกเฉิน เช่น น้ำท่วม หรือไฟไหม้	กองส่งเสริมการเกษตร
๓	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ที่ ๓ การศึกษาและพัฒนาทักษะทุนมนุษย์	มุ่งเน้นยกระดับคุณภาพคนทุกช่วงวัยให้มีความรู้ ทักษะที่ทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน รวมถึงการเตรียมความพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในอนาคต	การยกระดับความรู้ ความสามารถ และสุขภาวะของคนตลอดช่วงชีวิต	กองการศึกษาฯ
๔	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ที่ ๔ สุขภาวะและระบบดูแลทุกช่วงวัย	มุ่งสร้างเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มอายุ ทั้งเด็ก เยาวชน วัยทำงาน และผู้สูงอายุ มีสุขภาพกายและใจที่ดี เข้าถึงบริการสาธารณสุขและระบบสวัสดิการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืนในชุมชน	การสร้างเสริมสุขภาพและบริการที่ครอบคลุมมิติร่างกาย จิตใจ และสังคม เพื่อให้ประชาชนเติบโตและดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพในทุกช่วงอายุ	สำนักงานปลัด

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
๕	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๕ เกษตรยั่งยืนและเศรษฐกิจฐานราก	เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองได้ ยกระดับรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความมั่นคงทางอาหาร โดยเน้นการพัฒนาฐานรากการผลิตทางการเกษตรและเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นให้เข้มแข็ง	ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้	กองส่งเสริมการเกษตร
๖	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๖ นวัตกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์	การยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของชุมชน โดยนำภูมิปัญญา เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์มาต่อยอดสินค้า บริการ และการท่องเที่ยว เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงขึ้น กระจายรายได้สู่ชุมชน และขับเคลื่อนการเติบโตอย่างยั่งยืน	สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้า	สำนักงานปลัด
๗	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๗ ทรัพยากรธรรมชาติและรับมือภูมิอากาศ	มุ่งเน้นการสร้างความสมดุลทางสิ่งแวดล้อม การเพิ่มพื้นที่สีเขียว การลดก๊าซเรือนกระจก และการเพิ่มศักยภาพของชุมชนในการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติจากสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง โดยขับเคลื่อนผ่านการบริหารท้องถิ่นสมัยใหม่ที่โปร่งใสและมีส่วนร่วม	เพิ่มพื้นที่ป่าให้มากขึ้น	กองส่งเสริมการเกษตร
๘	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๘ ธรรมาภิบาลและการบริหารท้องถิ่นสมัยใหม่	๑. บริหารงานโปร่งใส มีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นครอบคลุมทุกมิติ เช่น สภาพพื้นที่ สังคมวัฒนธรรม จารีตประเพณี สถานะทางสังคม เพศ การศึกษา เป็นต้น	สำนักงานปลัด

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๓.๑ สรุปภาพรวมของโครงการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อปท.	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด	เป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	จำนวนโครงการ
๑	(๑)ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๑ โครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาเมือง	(๑)ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๑ โครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาเมือง	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อการพัฒนาขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ	เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความ ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม	หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	๒๔๓
๒	(๒) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๒ ความปลอดภัยและคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชน	(๒) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๒ ความปลอดภัยและคุณภาพสิ่งแวดล้อมชุมชน-	ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล	เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน	หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง	๔๐

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อปท.	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด	เป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	จำนวนโครงการ
๓	(๓) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๓ การศึกษาและพัฒนาทักษะทุนมนุษย์	(๓) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๓ การศึกษาและพัฒนาทักษะทุนมนุษย์	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต	หมุดหมายเลขที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๑๓๐
๔	(๔) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๔ สุขภาวะและระบบดูแลทุกช่วงวัย	(๔) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๔ สุขภาวะและระบบดูแลทุกช่วงวัย	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๓ การสร้างหลักประกันการมีสุขภาวะที่ดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกช่วงวัย	หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๓๕
๕	(๕) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๕ เกษตรยั่งยืนและเศรษฐกิจฐานราก	(๕) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๕ เกษตรยั่งยืนและเศรษฐกิจฐานราก	ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล	เป้าหมายที่ ๒ ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการและส่งเสริมการเกษตรที่ยั่งยืน	หมุดหมายเลข ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	๒๐
๖	(๖) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๖ นวัตกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์	(๖) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๖ นวัตกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัลเพื่อการพัฒนาขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ	เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม	หมุดหมายเลข ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน	ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๐

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อปท.	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท. ในระดับจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด	เป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน (SDGs)	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	จำนวน โครงการ
๗	(๗) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๗ ทรัพยากรธรรมชาติและรับมือภูมิอากาศ	(๗) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๗ ทรัพยากรธรรมชาติและรับมือภูมิอากาศ	ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ	ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๒๕
๘	(๘) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๘ ธรรมาภิบาลและการบริหารท้องถิ่นสมัยใหม่	(๘) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ ๘ ธรรมาภิบาล	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมนวัตกรรมเทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อการพัฒนาขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ	เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม	ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๔๕